

EURÓPAI UNIÓ

AZ EURÓPAI PARLAMENT

A TANÁCS

**Strasbourg, 2017. december 12.
(OR. en)**

**2015/0225 (COD)
LEX 1773**

**PE-CONS 38/1/17
REV 1**

**EF 145
ECOFIN 596
SURE 26
CODEC 1161**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE A HITELINTÉZETEKRE ÉS
BEFEKTETÉSI VÁLLALKOZÁSOKRA VONATKOZÓ PRUDENCIÁLIS
KÖVETELMÉNYEKRŐL SZÓLÓ 575/2013/EU RENDELET MÓDOSÍTÁSÁRÓL**

**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS
(EU) 2017/... RENDELETE**

(2017. december 12.)

**a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra
vonatkozó prudenciális követelményekről szóló
575/2013/EU rendelet módosításáról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 114. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére¹,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²,

rendes jogalkotási eljárás keretében³,

¹ HL C 219., 2016.6.17., 2. o.

² HL C 82., 2016.3.3., 1. o.

³ Az Európai Parlament 2017. október 26-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2017. november 20-i határozata.

mivel:

- (1) Az értékpapírosítás a jól működő pénzügyi piacok fontos alkotórésze, amennyiben hozzájárul a hitelintézetek és befektetési vállalkozások (a továbbiakban: intézmények) finanszírozási forrásainak és kockázatmegosztási lehetőségeinek diverzifikálásához és a szavatolótőke egy részének felszabadításához, amely azután átcsoportosítható további hitelezésre, mindenekelőtt a reálgazdaság finanszírozására. Emellett az értékpapírosítás az intézmények és más piaci szereplők számára befektetési többletlehetőségeket jelent, elősegítve az Unióban a portfóliódiverzifikációt és a források eljutását a vállalkozásokhoz és a lakossághoz, mind a tagállamokon belül, mind pedig azok között. Ezeket az előnyöket azonban a potenciális költségekkel és kockázatokkal – többek között a pénzügyi stabilitás szempontjából gyakorolt hatással – szembeállítva kell vizsgálni. Amint az a 2007 nyarán kezdődött pénzügyi válság első szakaszában látható volt, az értékpapírosítási piacokon alkalmazott nem megfelelő gyakorlatok a pénzügyi rendszer integritásának súlyos veszélyeztetéséhez vezettek a túlzott tőkeáttétel, az árazást megnehezítő átláthatatlan és bonyolult struktúrák, a külső minősítésekre való automatikus támaszkodás, valamint amiatt, hogy a befektetőknek és az értékpapírosítást kezdeményezőknek nem feltétlenül voltak azonosak az érdekei (ún. „ügynöki kockázat”).

- (2) Az elmúlt években az értékpapírosítási kibocsátások volumene az Unióban a válság előtti csúcstértek alatt maradt számos ok miatt, amelyek egyike az értékpapírosítási ügyletek széles körben elterjedt negatív megítélése volt. Az értékpapírosítási piac talpra állásához megfelelő és prudens piaci gyakorlatok kialakítására van szükség, hogy ne alakulhassanak ki ismét a pénzügyi válságot kiváltó körülmények. E célból az (EU) 2017/... európai parlamenti és tanácsi rendelet¹⁺ létrehozta egy átfogó értékpapírosítási keretrendszer tartalmi elemeit, köztük az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítások (a továbbiakban: STS értékpapírosítások) kritériumait és egy felügyeleti rendszert, amely azt lesz hivatott nyomon követni, hogy helyesen alkalmazzák-e ezeket a kritériumokat az értékpapírosítást kezdeményezők, a szponzorok, a kibocsátók és az intézményi befektetők. Az említett rendelet továbbá közös, minden pénzügyi szolgáltatási ágazatra alkalmazandó követelményeket állapít meg a kockázatmegtartás, az előzetes vizsgálat és a nyilvánosságra hozatal tekintetében.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/... rendelete (...) az értékpapírosítás közös szabályainak meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás európai keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L ..., ..., ... o.).

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát a címbe és egészítsék ki az 1. lábjegyzetet ugyanerre a dokumentumra vonatkozóan.

- (3) Az (EU) .../... rendelet⁺ céljaival összhangban módosítani kell az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben¹ az értékpapírosításokat kezdeményező, szponzoráló és azokba befektető intézményekre vonatkozóan meghatározott szavatolótőke-követelményeket annak érdekében, hogy azok megfelelően tükrözzék az STS-értékpapírosítások speciális jellemzőit – feltéve hogy ezek az értékpapírosítások megfelelnek az e rendeletben foglalt további követelményeknek is –, és megszűnjenek a pénzügyi válság során nyilvánvalóvá vált hiányosságok, nevezetesen a külső minősítésekre való automatikus támaszkodás, a magas minősítésű ügyletrészsorozatok túlzottan alacsony, vagy az alacsony minősítésű ügyletrészsorozatok túlzottan magas kockázati súllyal történő értékelése, valamint az elégtelen kockázaterzékenység. 2014. december 11-én a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság (a továbbiakban: BCBS) közzétette „Az értékpapírosítási keretrendszer felülvizsgálata” című dokumentumát (a továbbiakban: a felülvizsgált bázeli keretrendszer), amelyben meghatározta az értékpapírosításra vonatkozó szavatolótőke-követelményekkel kapcsolatos standardoknak konkrétan a fenti hiányosságok kezelését célzó módosításait. A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság 2016. július 11-én közzétette az értékpapírosítási kitettségek szavatolótőke-követelményére vonatkozó standard frissített változatát, amely tartalmazza az „egyszerű, átlátható és összehasonlítható” értékpapírosításokra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket is. E standard a felülvizsgált bázeli keretrendszert módosítja. Az 575/2013/EU rendelet módosításában figyelembe kell venni a módosításokat magában foglaló felülvizsgált bázeli keretrendszer rendelkezéseit.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

- (4) Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó tőkekövetelményeket minden intézménynek azonos módszerek szerint szükséges kiszámítania. Az első lépcsőben, a külső minősítésekre való mindennemű automatikus támaszkodás megszüntetése céljából az intézményeknek a szavatolótőke-követelményt saját számításaik alapján kell meghatározniuk, feltéve hogy engedélyezett számukra a belső minősítésen alapuló módszer (a továbbiakban: IRB módszer) alkalmazása az értékpapírosításhoz alapul szolgáló tetsségekkel megegyező típusú kitettségek esetében, és amennyiben az intézmény képes az alapul szolgáló kitettségek tekintetében úgy kiszámítani a szavatolótőke-követelményt, mintha azokat nem értékpapírosították volna (a továbbiakban: K_{irb}), minden esetben bizonyos előre meghatározott bemeneti adatokra is figyelemmel (a továbbiakban: SEC-IRBA). Azon intézmények számára, amelyek egy adott értékpapírosításban meglévő pozíciójuk tekintetében nem alkalmazhatják a SEC-IRBA módszert, rendelkezésre kell állnia egy standard módszernek (az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának standard módszere, a továbbiakban: SEC-SA). A SEC-SA-nak egy olyan képletben kell alapulnia, amely bemeneti adata az a tőkekövetelmény, amelyet az alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó hitelkockázatra a standard módszer alapján kellene számítani olyan módon, mintha azok értékpapírosítására nem került volna sor (a továbbiakban: K_{SA}). Amikor az első két módszer alkalmazása nem lehetséges, lehetővé kell tenni az intézmények számára az értékpapírosításra vonatkozó külső minősítésen alapuló módszer (SEC-ERBA) alkalmazását. A SEC-ERBA keretében az egyes értékpapírosítási ügyletrészsorozatokhoz azok külső minősítése alapján kell hozzárendelni a tőkekövetelményeket. Minden olyan esetben azonban, amikor bizonyos, a megfelelő paraméterek alapján azonosított alacsony vagy egyes közepes minősítésű STS-értékpapírosítási ügyletrészsorozatokra vonatkozóan nem áll rendelkezésre a SEC-IRBA, az intézményeknek a SEC-ERBA-t kellene alkalmazniuk. Az STS-értékpapírosításoknak nem minősülő értékpapírosítások esetében a SEC-SA-nak a SEC-IRBA után következő lépcsőként való alkalmazására további korlátozást szükséges előírni. Az illetékes hatóságok számára továbbá lehetővé kell tenni a SEC-SA használatának megtiltását minden olyan esetben, ha az nem alkalmas az adott értékpapírosításból az intézmény fizetőképességére vagy a pénzügyi stabilitásra nézve fakadó kockázatok kezelésére. Az intézményeknek lehetőséget kell adni arra, hogy az illetékes hatóságoknak küldött értesítést követően a SEC-ERBA-t alkalmazzák az általuk tartott értékpapírosítási pozíciók mindegyikére, amennyiben nem alkalmazhatják a SEC IRBA-t.

- (5) Szemben más pénzügyi eszközökkel, az értékpapírosítások esetében az ügynöki kockázat és a modellkockázat nagyobb szerepet játszik, és bizonytalansági tényezőt jelent az értékpapírosításokra vonatkozó tőkekövetelmények számítása során, még azután is, hogy az összes megfelelő kockázati tényezőt figyelembe vették. E kockázatok megfelelő figyelembevétele érdekében az 575/2013/EU rendeletben minden értékpapírosítási pozícióra vonatkozóan legalább 15 %-os alsó kockázatisúly-határt kell megállapítani. Az újra-értékpapírosítások nagyobb összetettségére és kockázatára tekintettel azonban az (EU) .../... rendelet⁺ értelmében azoknak csak bizonyos formái engedélyezettek. Ezenkívül az újra-értékpapírosítási pozíciók vonatkozásában konzervatívabb szavatolótőke-számítást és 100 %-os alsó kockázatisúly-határt szükséges alkalmazni.
- (6) Tekintettel arra a hitelminőség-javításra, amelyet egy értékpapírosítási struktúrában a hátrább sorolt ügyletrészsorozatok biztosítanak az előrébb sorolt ügyletrészsorozatok számára, nem követelhető meg, hogy az intézmény az előresorolt értékpapírosítási pozíciókra magasabb kockázati súlyt alkalmazzon annál, mintha közvetlenül birtokolná az alapul szolgáló kitettségeket. Az 575/2013/EU rendeletben ezért az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő („look-through”) megközelítést kell alkalmazni, amelynek értelmében egy előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz rendelt kockázati súly nem lehet magasabb, mint az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó, kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súly; ezt a megközelítést bizonyos feltételek figyelembevételével az alapul szolgáló kitettséghez viszonyítottan alkalmazott módszertől (standard módszer vagy IRB módszer) és attól függetlenül kell alkalmazni, hogy a vonatkozó pozíció minősített-e vagy sem.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

- (7) A jelenlegi keretrendszerben kockázattal súlyozott kitettségértékre vonatkozó általános felső határt alkalmazhatnak azok az intézmények, amelyek az alapul szolgáló kitettségek tőkekövetelményét képesek az IRB módszerrel úgy kiszámítani, mintha e kitettségeket nem értékpapírosították volna (K_{IRB}). Mindaddig, amíg az értékpapírosítási folyamat csökkenti az alapul szolgáló kitettségekből fakadó kockázatot, e felső határ alkalmazását minden értékpapírosítást kezdeményező és szponzor intézmény számára lehetővé kell tenni, függetlenül az értékpapírosítási pozícióra vonatkozó szavatolótőke-követelmény számítására általuk használt módszertől.
- (8) Amint arra az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel¹ létrehozott európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) (a továbbiakban: EBH) az elismerhető értékpapírosításokról szóló, 2015. júliusi jelentésében rámutatott, a nemteljesítésekkel és veszteségekkel kapcsolatos empirikus adatok azt jelzik, hogy az STS értékpapírosítások a válság során más értékpapírosításoknál jobban teljesítettek, ami azt tükrözi, hogy az STS értékpapírosításokra jellemző egyszerű, átlátható struktúrák és stabil alapokon álló végrehajtási gyakorlatok alacsonyabb működési, ügynöki és hitelkockázattal járnak. Célszerű ezért az 575/2013/EU rendelet módosításában az STS-értékpapírosítások vonatkozásában – amennyiben azok megfelelnek a kockázatok minimalizálására vonatkozó egyes további követelményeknek is – megfelelően kockázatérzékeny, az EBH-jelentésben ajánlott összhangban lévő kalibrálást biztosítani, amely mindenekelőtt egy alacsonyabb, 10%-os alsó kockázatisúly-határ meghatározását jelenti az előresorolt pozíciókra vonatkozóan.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

- (9) Az STS értékpapírosításokra vonatkozó alacsonyabb tőkekövetelményeket azon értékpapírosításokra szükséges korlátozni, amelyek esetében az alapul szolgáló kitétségek tulajdonjogát átruházzák egy különleges célú gazdasági egységre (SSPE) („hagyományos értékpapírosítás”). Mindemellett a kis- és középvállalkozásoknak (kkv) nyújtott hitelek halmazával fedezett szintetikus értékpapírosításokban előresorolt pozíciókat megtartó intézmények számára szintén lehetővé kell tenni, hogy e pozícióikra az STS értékpapírosításokra engedélyezett alacsonyabb tőkekövetelményeket alkalmazzák, feltéve hogy ezen ügyletek bizonyos – többek között a megfelelő befektetőkre vonatkozó – szigorú kritériumok alapján magas minőségűeknek tekinthetők. Különösen, a szintetikus értékpapírosítások e körére garanciának vagy viszontgaranciának kell vonatkoznia, amelyet vagy tagállami központi kormányzat vagy központi bank, vagy egy fejlesztési szervezet nyújt, vagy intézményi befektető nyújt, feltéve hogy az utóbbi által biztosított garanciát vagy viszontgaranciát teljes egészében az értékpapírosítás kezdeményezőjénél készpénzletét formájában elhelyezett biztosíték fedezi. Az 575/2013/EU rendelet alapján az ilyen ügyletekre igénybe vehető, STS értékpapírosításokra vonatkozó kedvezményes szavatolótőke-megállapítási szabályok nem érintik az állami támogatásokra vonatkozó, 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben¹ meghatározott uniós keretszabályozás betartásának kötelezettségét.

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

- (10) A felügyeleti gyakorlatok uniós szintű összehangolása érdekében az EBH jelentésének figyelembevétele mellett a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a következőkre vonatkozóan: a hitelkockázat harmadik felekre történő átruházása feltételeinek, valamint - mind a hagyományos, mind pedig a szintetikus értékpapírosítások esetében - a hitelkockázat harmadik felekre történő arányos átruházása fogalmának és a hitelkockázat átruházásának illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeknek a részletesebb meghatározása. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban¹ foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak minden ülésén.
- (11) A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó technikai standardoknak biztosítaniuk kell a befektetők és a fogyasztók megfelelő védelmét az egész Unióban. A hatékonyság érdekében helyénvaló lenne, hogy az EBH mint jelentős szakértelemmel rendelkező szerv dolgozzon ki és nyújtson be a Bizottsághoz szakpolitikai döntéseket nem igénylő szabályozástechnikai standardtervezeteket.

¹ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

- (12) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EBH által kidolgozott szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a következők vonatkozásában: az értékpapírosítási pozíció kitettséértéke kiszámításának során mi tekinthető megfelelően konzervatív módszernek a készpénzelőleg le nem hívott része összegének megállapításakor, valamint azon feltételek részletesebb meghatározása, amelyek mellett az intézmények - például a vásárolt követelések esetében - kiszámíthatják az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket. A Bizottságnak az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján, az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban kell elfogadnia.
- (13) Az 575/2013/EU rendeletben meghatározott, értékpapírosításokra vonatkozó egyéb szavatolótőke-követelményeket csak annyiban kell módosítani, amennyiben ez a módszerek új hierarchiájának és a kifejezetten az STS értékpapírosításokra vonatkozó rendelkezéseknek a tükrözése céljából szükséges. Különösen, a jelentős kockázátátruházás elismerésére vonatkozó rendelkezéseket és a külső hitelminősítésekre vonatkozó követelményeket lényegében változatlan formában kell továbbra is alkalmazni. Teljes egészében el kell hagyni azonban az 575/2013/EU rendelet ötödik részét, az addicionális kockázati súlyokra vonatkozó előírás kivételével, mely súlyokat továbbra is alkalmazni kell az (EU) .../... rendelet⁺ 2. fejezetében foglalt rendelkezéseket megsértő intézmények esetében.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

- (14) Célszerű, hogy az 575/2013/EU rendelet e rendeletben előírt módosításai minden olyan pozícióra vonatkozzanak, amelyet valamely intézmény tart. Mindazonáltal, az átmenethez kapcsolódó költségek lehető legalacsonyabb szinten tartása, valamint az új keretrendszerre történő zökkenőmentes átállás érdekében az intézményeknek a 2019. december 31-ig tartó időszakban az általuk az e rendelet alkalmazásának megkezdése időpontjában tartott, fennálló értékpapírosítási pozíciók vonatkozásában az előző keretrendszert, nevezetesen az 575/2013/EU rendeletnek az e rendelet alkalmazása időpontját megelőzően alkalmazott vonatkozó rendelkezéseit kell alkalmazniuk,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 575/2013/EK rendelet módosítása

Az 575/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 4. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) a 13. és 14. pont helyébe a következő szöveg lép:

„13. „értékpapírosítást kezdeményező”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 3. pontjában meghatározott értékpapírosítást kezdeményező;

14. „szponzor”: az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 2. cikkének 5. pontjában meghatározott szponzor;

* Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/... rendelete (...) az értékpapírosítás általános keretrendszerének meghatározásáról, az egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás egyedi keretrendszerének létrehozásáról, valamint a 2009/65/EK, a 2009/138/EK és a 2011/61/EU irányelv és az 1060/2009/EK és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L ..., ..., ... o.).”;

b) a szöveg a következő ponttal egészül ki:

„14a. „eredeti hitelező”: az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 2. cikkének 20. pontjában meghatározott eredeti hitelező”;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát és egészítsék ki a csillagozott lábjegyzetet ugyanerre a rendeletre vonatkozóan.

⁺⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

c) a 61., a 62. és a 63. pont helyébe a következő szöveg lép:

„61. „értékpapírosítás”: az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 2. cikkének 1. pontjában meghatározott értékpapírosítás;

62. „értékpapírosítási pozíció”: az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 2. cikkének 19. pontjában meghatározott értékpapírosítási pozíció;

63. „újra-értékpapírosítás”: az (EU) .../... rendelet⁺⁺ 2. cikkének 4. pontjában meghatározott újra-értékpapírosítás;”;

d) a 66. és 67. pont helyébe a következő szöveg lép:

„66. „különleges célú gazdasági egység”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 2. pontjában meghatározott különleges célú gazdasági egység;

67. „ügyletrészsorozat”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 6. pontjában meghatározott ügyletrészsorozat;”;

e) a cikk a következő ponttal egészül ki:

„129. „hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 13. pontjában meghatározott hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó.”.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

2. A 36. cikk (1) bekezdése k) pontjának ii. alpontja helyébe a következő szöveg lép:
- „ii. értékpapírosítási pozíciók a 244. cikk (1) bekezdése b) pontjának, a 245. cikk (1) bekezdése b) pontjának és a 253. cikknek megfelelően;”;
3. A 109. cikk helyébe a következő szöveg lép:
- „109. cikk*
Az értékpapírosítási pozíciók kezelése
- Az intézményeknek az értékpapírosításban meglévő pozícióik kockázattal súlyozott kitettségértékét az 5. fejezetben foglaltaknak megfelelően kell kiszámítaniuk.”.
4. A 134. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:
- „(6) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, a kockázattal súlyozott eszközérték megállapításához össze kell adni – az összeget 1 250 %-ban maximálva – az n-1 kitettségek kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, és ezt meg kell szorozni a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékével. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettségeket oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke.”.
5. A 142. cikk (1) bekezdésének 8. pontját el kell hagyni.

6. A 153. cikk (7) és (8) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

- „(7) A követelések megvásárlója vagy a biztosíték vagy részleges garancia kedvezményezettje az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő fedezetként kezelheti az olyan vásárolt vállalati követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat és részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő fedezetet biztosítanak. A visszafizetendő árengedményt vagy a biztosítékokat és a részleges garanciát az azt nyújtó fél az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő pozícióval szembeni kitettséggént köteles kezelni.
- (8) Amennyiben valamely intézmény hitelkockázati fedezetet nyújt több kitettségre vonatkozóan olyan feltétellel, hogy fizetésre akkor kerül sor, ha a kitettségek körében bekövetkezik az n-edik nemteljesítés, és e hitelkockázati eseménnyel megszűnik a szerződés, a kockázattal súlyozott eszközérték megállapításához össze kell adni az n-1 kitettség kivételével a kosárban szereplő összes kitettség kockázati súlyait, ahol a várható veszteségek 12,5-del megszorított összege és a kockázattal súlyozott kitettségérték nem haladhatja meg a hitelderivatíva által nyújtott fedezet névértékének 12,5-del megszorított összegét. Az összesítésbe bele nem számítandó n-1 kitettséget oly módon kell megválasztani, hogy azok a kitettségek tartozzanak közéjük, amelyek mindegyikének alacsonyabb a kockázattal súlyozott kitettségértéke, mint az összesítésben szereplő bármely kitettség kockázattal súlyozott kitettségértéke. A kosárban szereplő azon pozíciókra, amelyek esetében valamely intézmény nem tudja megállapítani az IRB módszer szerinti kockázati súlyt, 1 250 % kockázati súlyt kell alkalmazni.”.

7. A 154. cikk (6) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(6) A követelések megvásárlója vagy a biztosíték vagy részleges garancia kedvezményezettje az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő fedezetként kezelheti az olyan vásárolt lakossági követeléseket, visszafizetendő árengedményeket, biztosítékokat és részleges garanciákat, amelyek nemteljesítési veszteségekre, felhígulási kockázatból származó veszteségekre vagy mindkettőre vonatkozó első veszteségviselő fedezetet biztosítanak. A visszafizetendő árengedményt vagy a biztosítékokat és a részleges garanciát az azt nyújtó fél az 5. fejezet 3. szakaszának 2. és 3. alszakaszával összhangban első veszteségviselő pozícióval szembeni kitettséggént köteles kezelni.”.

8. A 197. cikk (1) bekezdésének h) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„h) értékpapírosítási pozíciók, amelyek nem újra-értékpapírosítási pozíciók és amelyekre a 261–264. cikknek megfelelően 100 %-os vagy annál alacsonyabb kockázati súly vonatkozik;”.

9. A harmadik rész II. címének 5. fejezete helyébe az alábbi szöveg lép:

„5. FEJEZET

Értékpapírosítás

1. SZAKASZ

FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK ÉS AZ EGYSZERŰ, ÁTLÁTHATÓ ÉS
EGYSÉGESÍTETT ÉRTÉKPAPÍROSÍTÁSOK KRITÉRIUMAI

242. cikk

Fogalommeghatározások

E fejezet alkalmazásában:

1. „visszavásárlási jog maradék pozíciókra”: olyan szerződéses opció, amely lehetővé teszi, hogy az értékpapírosítást kezdeményező hagyományos értékpapírosítás esetében a halmazban maradt, alapul szolgáló kitettségek visszavásárlása, szintetikus értékpapírosítás esetében pedig a hitelkockázati fedezet megszüntetése révén felszámolja az értékpapírosítási pozíciókat az értékpapírosított kitettségek mindegyikének visszafizetése előtt, mindkét esetben akkor, ha az alapul szolgáló, fennálló kitettségek értéke egy bizonyos előre meghatározott szintre vagy az alá csökken;
2. „hitelminőség-javító kamatrés-eszköz”: olyan mérlegen belüli eszköz, amely a jövőbeli kamatrés-jövedelemhez kapcsolódó pénzáramlásokat képviseli valamilyen értékelés szerint, és az értékpapírosításban alárendelt ügyletrészsorozat;
3. „likviditási hitelkeret”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 14. pontjában meghatározott likviditási hitelkeret;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

4. „nem minősített pozíció” olyan értékpapírosítási pozíció, amely nem rendelkezik a 4. szakasz szerinti, külső hitelminősítő intézet által készített, figyelembe vehető hitelminősítéssel;
5. „minősített pozíció” olyan értékpapírosítási pozíció, amely rendelkezik a 4. szakasz szerinti, külső hitelminősítő intézet által készített, figyelembe vehető hitelminősítéssel;
6. „előresorolt értékpapírosítási pozíció”: az alapul szolgáló kitettségek egészére vonatkozó elsőbbségi követeléssel biztosított vagy fedezett pozíció, figyelmen kívül hagyva e tekintetben a származtatott kamatláb- vagy devizaügyletek alapján esedékes összegeket, díjakat és egyéb, hasonló kifizetéseket, valamint függetlenül attól, hogy az adott pozíció lejáratát eltér-e annak az egy vagy több más előresorolt üzletrészsorozatnak a lejáratától, amelyekkel együttesen, arányos módon viseli az esetleges veszteségeket;
7. „IRB-halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB módszer alkalmazása, és amelynek minden kitettségelem vonatkozásában az intézmény képes a 3. fejezet előírásaival összhangban kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
8. „vegyes halmaz”: az alapul szolgáló kitettségek olyan halmaza, amelynek vonatkozásában az intézmény számára engedélyezett az IRB módszer alkalmazása, de az intézmény csak a kitettségek egy része tekintetében képes a 3. fejezet előírásainak megfelelően kockázattal súlyozott kitettségértéket számítani;
9. „túlfedezet”: a hitelminőség-javítás olyan formája, amelyben az alapul szolgáló kitettségek értéke meghaladja az értékpapírosítási pozíciók értékét;

10. „egyszerű, átlátható és egységesített értékpapírosítás” vagy „STS értékpapírosítás”: az (EU) .../... rendelet⁺ 18. cikkében meghatározott feltételeknek megfelelő értékpapírosítás;
11. „eszkőfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program” vagy „ABCP-program”: az (EU) .../...rendelet⁺ 2. cikkének 7. pontjában meghatározott eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír-kibocsátási program vagy ABCP-program;
12. „eszkőfedezetű kereskedelmiértékpapír-ügylet” vagy „ABCP-ügylet”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 8. pontjában meghatározott eszközfedezetű kereskedelmiértékpapír - (ABCP-) ügylet;
13. „hagyományos értékpapírosítás”: az (EU) .../... rendelet 2. cikkének 9. pontjában meghatározott hagyományos értékpapírosítás;”
14. „szintetikus értékpapírosítás”: az (EU) .../... rendelet 2. cikkének 10. pontjában meghatározott szintetikus értékpapírosítás;
15. „rulírozó kitettség”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 15. pontjában meghatározott rulírozó kitettség;
16. „gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 17. pontjában meghatározott gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezés;
17. „első veszteségviselő ügyletrészsorozat”: az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 18. pontjában meghatározott első veszteségviselő ügyletrészsorozat;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

18. „köztes értékpapírosítási pozíció”: olyan pozíció az értékpapírosításban, amely az előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz képest alárendelt, de az első veszteségviselő ügyletrészsorozatnál magasabb besorolású, és amelyre a 3. szakasz 2. és 3. alszakaszának alapján 1 250 %-nál alacsonyabb és 25 %-nál magasabb kockázati súly alkalmazandó;
19. „fejlesztési szervezet”: valamely tagállam központi, regionális vagy helyi szintű kormányzata által létrehozott vállalkozás vagy szervezet, amely fejlesztési kölcsönöket vagy fejlesztési célú garanciákat nyújt, és amelyek elsődleges célja nem a profittermelés vagy a piaci részesedés maximalizálása, hanem az adott kormányzat közpolitikai céljainak előmozdítása, feltéve hogy az adott kormányzat – az állami támogatásokra vonatkozó szabályok figyelembevételével – köteles biztosítani a vállalkozás vagy szervezet gazdasági bázisának védelmét, valamint a vállalkozás vagy szervezet fennállásának teljes ideje alatt fenntartani annak működőképességét; vagy az eredeti tőkéjének vagy a részére nyújtott forrásoknak, vagy az általa nyújtott fejlesztési kölcsönöknek legalább 90%-át közvetlenül vagy közvetetten a tagállam központi, regionális vagy helyi kormányzata garantálja.

- (1) Az ABCP-programok vagy ABCP-ügyletek keretében létesített olyan pozíciók tekintetében, amelyek STS értékpapírosítási pozícióként kezelhetők, akkor alkalmazható a 260., a 262. és a 264. cikk szerinti módszer, ha teljesülnek az alábbi követelmények:
- a) az alapul szolgáló kitettségek az ABCP-programba való bevonásukkor az értékpapírosítást kezdeményező vagy az eredeti hitelező legjobb tudomása szerint megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján – a standard módszer alkalmazásával és az esetleges figyelembe vehető hitelkockázat-mérsékléseket is alapul véve –, lakossággal szembeni kitettségek esetében egyedi kitettségi alapon 75 %-os vagy alacsonyabb, egyéb kitettségek esetében pedig 100 %-os kockázati súly rendelhető hozzájuk; és
 - b) az egyetlen kötelezettnek való kitettségek aggregált kitettségértéke az ABCP-program szintjén nem haladja meg az ABCP-program összes kitettsége aggregált kitettségértékének 2 %-át abban az időpontban, amikor a kitettségeket az ABCP-programba bevonják. E számításnál az a kitettség, amely a szponzor legjobb tudomása szerint kapcsolatban álló ügyfelek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing, egyetlen kötelezettel szembeni kitettségnek tekintendő.

Vevőkövetelések esetében az első albekezdés b) pontja nem alkalmazandó akkor, ha e vevőkövetelések hitelkockázatának egészére elismerhető hitelkockázati fedezet áll rendelkezésre a 4. fejezet rendelkezéseinek megfelelően, feltéve hogy a fedezetet intézmény, biztosító vagy viszontbiztosító nyújtja. Ezen albekezdés alkalmazásakor a teljes mértékű fedezettség meglétének és a koncentrációs határérték elérésének megállapításához csak az árengedmények és túlfedezetek hatásának figyelembevétele után megmaradó vevőkövetelés-rész veendő figyelembe.

Értékpapírosított lízing-maradványérték esetében nem alkalmazandó az első albekezdés b) pontja, ha ez az érték nincs kitéve abból fakadó refinanszírozási vagy újraértékesítési kockázatnak, hogy egy, a 201. cikk (1) bekezdése szerinti elismert harmadik fél jogi úton érvényesíthető kötelezettséget vállalt a kitettség egy előre meghatározott összegben történő visszavásárlására vagy refinanszírozására.

Az első albekezdés a) pontjától eltérve, amennyiben az intézmény a 248. cikk (3) bekezdését alkalmazza, vagy a 265. cikkel összhangban engedélyt kapott a belső értékelési módszer alkalmazására, az a kockázati súly, amelyet az intézmény a ABCP- program keretében kibocsátott eszközfedezetű kereskedelmi értékpapírt teljes mértékben fedező likviditási kerethez rendelne, 100%-os vagy annál alacsonyabb.

(2) ABCP-programoktól vagy ABCP-ügyletektől eltérő értékpapírosításokban meglévő, STS értékpapírosítási pozícióként kezelhető pozíciókra akkor alkalmazható a 260., a 262. és a 264. cikk szerinti módszer, ha teljesülnek az alábbi követelmények:

- a) az értékpapírosításba való bevonáskor az egyetlen kötelezettel szembeni kitettségek aggregált kitettségértéke a halmazban nem haladja meg az alapul szolgáló kitettségek halmazában szereplő összes fennálló kitettség aggregált kitettségértékének 2 %-át. E számításnál az a kitettség, amely kapcsolatban álló ügyletek csoportjának nyújtott hitel vagy lízing, egyetlen kötelezettel szembeni kitettségnek tekintendő;

Értékpapírosított lízing-maradványérték esetében nem alkalmazandó e pont első albekezdése, ha ez az érték nincs kitéve abból fakadó refinanszírozási vagy újraértékesítési kockázatnak, hogy egy, a 201. cikk (1) bekezdése szerinti elismert harmadik fél jogi úton érvényesíthető kötelezettséget vállalt a kitettség egy előre meghatározott összegen történő visszavásárlására vagy refinanszírozására;

- b) az értékpapírosításba való bevonáskor az alapul szolgáló kitettségek megfelelnek azon feltételeknek, amelyek alapján a standard módszer alapján, az esetleges figyelembe vehető hitelkockázat-mérsékléseket is figyelembe véve legfeljebb a következő kockázati súly rendelhető hozzájuk:
- i. 40 % kitettségértékkel súlyozott átlag alapon a teljes portfólióra, amennyiben a kitettségek lakóingatlannal fedezett jelzáloghitelek vagy a 129. cikk (1) bekezdése e) pontjában említettek szerinti teljes mértékben garantált lakáshitelek,

- ii. 50 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség kereskedelmi ingatlannal fedezett jelzáloghitel,
 - iii. 75 % egyedi kitettségi alapon, amennyiben a kitettség lakossággal szembeni kitettség,
 - iv. 100 % egyedi kitettségi alapon, minden egyéb kitettség esetében;
- c) a b) pont i. és a b) pont ii. alpontjának alkalmazása esetén egy adott eszközre vonatkozó, hátrább sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek csak akkor vonhatók be az értékpapírosításba, ha egyúttal bevonják az értékpapírosításba az ugyanarra az eszközre vonatkozó előrébb sorolt biztosítéki jogokkal fedezett hitelek mindegyikét;
- d) e bekezdés b) pontja i. alpontjának alkalmazása esetén a 129. cikk (1) bekezdése d) pontja i. alpontjának és a 229. cikk (1) bekezdésének megfelelően mért hitelfedezeti arány az alapul szolgáló kitettségek halmazát alkotó egyetlen hitel vonatkozásában sem haladhatja meg a 100 %-ot az értékpapírosításba való bevonáskor.

2. SZAKASZ

JELENTŐS KOCKÁZATÁTRUHÁZÁS ELISMERÉSE

244. cikk

Hagyományos értékpapírosítás

- (1) A hagyományos értékpapírosítást kezdeményező intézmény kizárhatja az alapul szolgáló kitettségeket a kockázattal súlyozott kitettségérték és adott esetben a várható veszteségértékek számításából, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:
 - a) az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban meglévő összes értékpapírosítási pozíciójára, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből.
- (2) Jelentős hitelkockázat-átruházásnak minősül, ha:
 - a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az értékpapírosításban tartott köztes értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;

- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrézsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, feltéve, hogy mindkét következő feltétel teljesül:
 - i. az értékpapírosítást kezdeményező igazolni tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrézsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken ésszerűen várható veszteséget;
 - ii. Az értékpapírosításban nincs köztes értékpapírosítási pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az a) vagy b) pontnak megfelelően az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházottnak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben igazolni tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek az értékpapírosítást kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény mindkét alábbi feltételnek eleget tesz:
 - a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a hitelkockázat átruházásának értékelésére;

- b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételek mindegyikének teljesülniük kell:
- a) az üzleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
 - b) az értékpapírosítási pozíciók az értékpapírosítást kezdeményező intézmény számára nem jelentenek fizetési kötelezettséget;
 - c) az alapul szolgáló kitettségek az (EU) .../... rendelet⁺ 20. cikke (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelő módon az értékpapírosítást kezdeményező intézmény és hitelezői számára el nem érhető módon vannak elhelyezve;
 - d) az alapul szolgáló kitettségek felett az értékpapírosítást kezdeményező intézmény már nem gyakorol ellenőrzést. Az értékpapírosítást kezdeményező akkor gyakorol még ellenőrzést az alapul szolgáló kitettségek felett, ha az intézmény a korábban átruházott kitettségeket visszavásárolhatja a kedvezményezettől, hogy realizálja hozamukat, vagy ha egyéb módon köteles visszavenni az átruházott kockázatot. Önmagában nem minősül a kitettségek feletti ellenőrzésnek az, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény megtartja az alapul szolgáló kitettségek kezelésével kapcsolatos jogokat vagy kötelezettségeket;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

- e) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
 - i. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségeket a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa, vagy
 - ii. az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségében bekövetkező romlás esetén növelik az értékpapírosítási pozíciók tulajdonosainak fizetendő hozamot, vagy más módon javítják az értékpapírosítási pozíciókat;
- f) ahol ez releváns, az üzleti dokumentáció egyértelműen rögzíti, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhatja vissza, strukturálhatja át vagy cserélheti le az alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha az ügylet megfelel az aktuális piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekükben, szabad és független felekként járnak el (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet);
- g) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén e jognak eleget kell tennie az alábbi feltételek mindegyikének:
 - i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
 - ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének legfeljebb 10 %-át nem törlesztették még,
 - iii. kialakítása nem szolgálhatja azt a célt, hogy biztosítsa a veszteségek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által az értékpapírosításban tartott más pozíciókra történő allokálásának az elkerülését, és a hitelminőség javítása egyéb módon történő megvalósításának célját sem szolgálhatja;

- h) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés c) pontjában foglalt feltételeknek.
- (5) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá azokról az esetekről, amikor az intézmények éltek a (3) bekezdésben foglalt lehetőséggel.
- (6) Az EBH nyomon követi az e cikk szerinti, a hagyományos értékpapírosítások során alkalmazott jelentős kockázátátruházás elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatot. Az EBH felülvizsgálja különösen:
- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételeit a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
 - b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” illetékes hatóságok általi értelmezését a (2) bekezdés második albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljából;
 - c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeit, amely ügyletek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező a jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését kéri a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

Az EBH e felülvizsgálat eredményeiről ... [két évvel e módosító rendelet alkalmazása kezdetének időpontját követően]-ig beszámol a Bizottságnak. A Bizottság – figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el e rendeletnek az e bekezdés a), b) és c) pontjában felsoroltak további pontosításával való kiegészítésére.

245. cikk

Szintetikus értékpapírosítás

- (1) Szintetikus értékpapírosítás esetében az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az alapul szolgáló kitettségekhez tartozó, kockázattal súlyozott kitettségértékeket és – adott esetben – a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk szerint számíthatja ki, ha a következő feltételek egyike teljesül:
 - a) jelentős hitelkockázatot ruháztak át harmadik félre előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet révén;
 - b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaz az értékpapírosításban általa megtartott minden értékpapírosítási pozícióra, vagy ezeket az értékpapírosítási pozíciókat levonja az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján.

(2) Jelentős hitelkockázat átruházásának minősül az alábbiak bármelyike:

- a) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által az értékpapírosításban tartott köztes értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértéke nem haladja meg az ebben az értékpapírosításban részt vevő összes köztes értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének 50 %-át;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosításban az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértékének legfeljebb 20 %-ával rendelkezik, és mindkét következő feltétel teljesül:
 - i. az értékpapírosítást kezdeményező igazolni tudja, hogy az első veszteségviselő ügyletrészsorozat kitettségértéke jelentősen meghaladja az értékpapírosított kitettségeken ésszerűen várható veszteséget;
 - ii. nincs köztes értékpapírosítási pozíció.

Amennyiben a kockázattal súlyozott kitettségértékek lehetséges csökkentését, amelyet az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítással érne el, nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, az illetékes hatóságok eseti alapon dönthetnek úgy, hogy nem valósul meg jelentős hitelkockázat harmadik félre történő átruházása.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok engedélyezhetik az értékpapírosítást kezdeményező intézmények számára, hogy egy értékpapírosítással kapcsolatban jelentős hitelkockázatot átruházottnak ismerjenek el, ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény minden egyes esetben igazolni tudja, hogy a szavatalótőke-követelménynek az értékpapírosítást kezdeményező által az értékpapírosítással elért csökkentését a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása indokolja. Az engedélyt csak akkor lehet megadni, ha az intézmény eleget tesz mindkét következő feltételnek:
- a) az intézmény megfelelő belső kockázatkezelési elvekkel és módszerekkel rendelkezik a kockázat átruházásának értékelésére;
 - b) a hitelkockázat harmadik félre történő átruházását az intézmény minden egyes esetben belső kockázatkezelése és belső tőkeallokációja céljából is figyelembe vette.
- (4) Az (1), (2) és (3) bekezdésben meghatározott követelményeken felül az alábbi feltételek mindegyikének teljesülniük kell:
- a) az üzleti dokumentáció tükrözi az értékpapírosítás gazdasági tartalmát;
 - b) a hitelkockázati fedezet, amely által a hitelkockázatot átruházzák, megfelel a 249. cikkben foglaltaknak;
 - c) az értékpapírosítási dokumentáció nem tartalmaz olyan feltételeket, amelyek:
 - i. esetében jelentős a kikötött lényegességi küszöb, mely alatt a hitelkockázati fedezet hitelkockázati esemény bekövetkezésekor nem hívható le,

- ii. lehetővé teszik a hitelkockázati fedezet felmondását az alapul szolgáló kitettségek hitelminőségének romlásakor,
 - iii. arra kötelezik az értékpapírosítást kezdeményező intézményt, hogy az alapul szolgáló kitettségek összetételét a halmaz átlagos minőségének javítása céljából módosítsa, vagy
 - iv. az intézmény hitelkockázati fedezethez kapcsolódó költségeit vagy az értékpapírosítási pozíciók birtokosainak fizetendő hozamot növelik az alapul szolgáló halmaz hitelminőségében bekövetkező romlás esetén;
- d) a hitelkockázati fedezet az összes érintett ország jogrendszere alapján érvényesíthető;
- e) ahol ez releváns, az üzleti dokumentáció egyértelműen rögzíti, hogy az értékpapírosítást kezdeményező vagy a szponzor csak akkor vásárolhat vagy vásárolhat vissza értékpapírosítási pozíciókat, vagy akkor vásárolhatja vissza, strukturálhatja át vagy cserélheti le az alapul szolgáló kitettségeket szerződéses kötelezettségein túlmenően, ha ez megfelel az aktuális piaci feltételeknek, és a benne részt vevő felek saját érdekükben, szabad és független felekként járnak el (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet);
- f) maradék pozíciókra vonatkozó visszavásárlási jog fennállta esetén ez a jog eleget tesz az alábbi feltételek mindegyikének:
- i. gyakorlásáról az értékpapírosítást kezdeményező intézmény saját mérlegelési jogkörében dönthet,
 - ii. kizárólag akkor gyakorolható, ha az alapul szolgáló kitettségek eredeti értékének már csak legfeljebb 10 %-át nem törlesztették,

- iii. kialakítása nem szolgálhatja azt a célt, hogy biztosítsa a veszteségek hitelminőség-javítási pozíciókra vagy befektetők által tartott más pozíciókra történőallokálásának az elkerülését, és a hitelminőség javítása egyéb módon történő megvalósításának célját sem szolgálhatja;
 - g) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jogi szakvéleménnyel támasztja alá, hogy az értékpapírosítás megfelel az e bekezdés d) pontjában foglalt feltételeknek.
- (5) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t azokról az esetekről, amikor a (2) bekezdésnek megfelelően úgy döntöttek, hogy a kockázattal súlyozott kitétséértékek lehetséges csökkentését nem indokolja a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházása, továbbá azokról az esetekről, amikor az intézmények éltek a (3) bekezdésben foglalt lehetőséggel.
- (6) Az EBH nyomon követi az e cikk szerinti, a szintetikus értékpapírosítások során alkalmazott jelentős kockázatátruházás elismerésével kapcsolatos felügyeleti gyakorlatot. Az EBH felülvizsgálja különösen:
- a) a jelentős hitelkockázat harmadik felekre történő átruházásának feltételeit a (2), (3) és (4) bekezdésnek megfelelően;
 - b) „a hitelkockázat harmadik félre történő arányos átruházásának” illetékes hatóságok általi értelmezését a (2) bekezdés második albekezdésében és a (3) bekezdésben említett értékelés céljából; és
 - c) azon értékpapírosítási ügyletek illetékes hatóságok általi értékelésére vonatkozó követelményeit, amely ügyletek vonatkozásában az értékpapírosítást kezdeményező a jelentős hitelkockázat harmadik felek számára történő átruházásának elismerését kéri a (2) és (3) bekezdésnek megfelelően.

Az EBH e felülvizsgálat eredményeiről ... [két évvel e módosító rendelet alkalmazása kezdetének napját követően]-ig beszámol a Bizottságnak. A Bizottság – figyelembe véve az EBH jelentésében foglaltakat – a 462. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadhat el e rendeletnek az e bekezdés a), b) és c) pontjában felsoroltak további pontosításával való kiegészítésére.

246. cikk

A gyorsított visszafizetést biztosító rendelkezésekkel kapcsolatos operatív követelmények

Amennyiben az értékpapírosítás rulírozó kitettségeket és gyorsított visszafizetésre vonatkozó vagy ehhez hasonló rendelkezéseket tartalmaz, csak akkor tekinthető úgy, hogy az értékpapírosítást kezdeményező intézmény jelentős hitelkockázatot ruházott át, ha teljesülnek a 244. és 245. cikkben meghatározott feltételek, és – amennyiben életbe lép – a gyorsított visszafizetésre vonatkozó rendelkezés:

- a) nem rendeli alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó előresorolt vagy egyenrangú (*pari passu*) követelését más befektetők követeléseéhez képest;
- b) nem rendeli még inkább alá az intézmény alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó követelését más felek követeléseéhez képest; vagy
- c) nem növeli más módon az intézmény alapul szolgáló rulírozó kitettségekből származó veszteségeknek való kitettségét.

3. SZAKASZ

A KOCKÁZATTAL SÚLYOZOTT KITETTSÉGÉRTÉK KISZÁMÍTÁSA

1. alszakasz

Általános rendelkezések

247. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása

- (1) Amennyiben egy értékpapírosítást kezdeményező intézmény az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeihez kapcsolódó jelentős hitelkockázatot ruházott át a 2. szakasz alapján, az intézmény:
 - a) hagyományos értékpapírosítás esetében kizárhatja a kockázattal súlyozott kitettségértékeknek és adott esetben a várható veszteségértékeknek a számításából az alapul szolgáló kitettségeket;
 - b) szintetikus értékpapírosítás esetében az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértékeket és adott esetben a várható veszteségértékeket a 251. és a 252. cikk alapján számíthatja ki.
- (2) Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény úgy döntött, hogy alkalmazza az (1) bekezdést, az értékpapírosításban esetlegesen általa tartott pozíciókra vonatkozóan az e fejezetben meghatározottaknak megfelelően kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket.

Amennyiben az értékpapírosítást kezdeményező intézmény nem ruházott át jelentős hitelkockázatot, vagy úgy döntött, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést, nem kell kiszámítania a kockázattal súlyozott kitettségértékeket az adott értékpapírosításból esetlegesen tartott pozícióira vonatkozóan, hanem az alapul szolgáló kitettségeket továbbra is úgy kell szerepeltetnie a kockázattal súlyozott kitettségértékek és adott esetben a várható veszteségértékek számításánál, mintha azokat nem értékpapírosította volna.

- (3) Amennyiben egy értékpapírosítási ügylet több különböző ügyletrészsorozatában lévő pozíciókkal szemben áll fenn kitettség, minden egyes ügyletrészsorozattal szembeni kitettséget külön értékpapírosítási pozícióként kell kezelni. Az értékpapírosításhoz hitelkockázati fedezetet nyújtót értékpapírosítási pozícióval rendelkezőként kell kezelni. Értékpapírosítási pozíciónak tekintendő az olyan értékpapírosítási kitettség is, amely azon származtatott kamatláb- vagy devizaügyletből ered, amelyet az intézmény az értékpapírosítási ügylet során kötött.
- (4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció nem került levonásra az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján, a 92. cikk (3) bekezdése alkalmazásában a kockázattal súlyozott kitettségértéket be kell számítani az intézmény kockázattal súlyozott kitettségértékeinek teljes összegébe.
- (5) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához a pozíció 248. cikk alapján kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni a vonatkozó teljes kockázati súllyal.
- (6) A teljes kockázati súlyt az e fejezetben meghatározott kockázati súly és a 270a. cikk szerinti esetleges addicionális kockázati súly összegeként kell meghatározni.

(1) Az értékpapírosítási pozíció kitettségértékét az alábbiak szerint kell kiszámítani:

- a) a mérlegen belüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke a 110. cikkkel összhangban az értékpapírosítási pozíciókon elvégzett bármely releváns, egyedi hitelkockázati kiigazítások alkalmazását követően fennmaradó könyv szerinti érték;
- b) a mérlegen kívüli értékpapírosítási pozíció kitettségértéke az adott értékpapírosítási pozíciónak az esetlegesen rá alkalmazandó, a 110. cikk szerinti bármely releváns, egyedi hitelkockázati kiigazítások levonásával számított névértéke, az e pontban meghatározott releváns hitel-egyenértékesítési tényezővel megszorozva. A hitel-egyenértékesítési tényező a készpénzelőleg esetének kivételével 100 %. Készpénzelőleg le nem hívott része kitettségértékének meghatározásához 0 %-os hitelegyenértékesítési tényező alkalmazható a feltétel nélkül felmondható likviditási hitelkeret névértékére vonatkozóan, feltéve, hogy a likviditási hitelkeret lehívásából adódó visszafizetési kötelezettség az alapul szolgáló kitettségekből befolyó pénzáramlásból minden más kötelezettséget megelőzően kerül kielégítésre, és az intézmény kielégítő módon igazolta az illetékes hatóság számára, hogy megfelelően konzervatív módszert alkalmaz a le nem hívott összeg megállapítására;
- c) valamely értékpapírosítási pozíciónak a II. mellékletben felsorolt származtatott ügyletekből eredő partnerkockázatához kapcsolódó kitettségértékét a 6. fejezet alapján kell megállapítani;

- d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény az olyan értékpapírosítási pozíciók kitettségértékéből, amelyekhez a 3. alszakasznak megfelelően 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek vagy amelyet a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontjával összhangban levontak az elsődleges alapvető tőkéből, a 110. cikknek megfelelően levonhatja az alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó egyedi hitelkockázati kiigazítások összegét és az érintett alapul szolgáló kitettségekhez kapcsolódó vissza nem fizetendő árengedményeket, amennyiben ezek a szavatolótőkét csökkentették.

Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki annak meghatározása érdekében, hogy mi minősül az első albekezdés b) pontjában említett megfelelően konzervatív módszernek a le nem hívott összeg megállapítására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [12 hónappal e módosító rendelet hatálybalépésének időpontját követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy az e bekezdés harmadik albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a e rendeletet

- (2) Amennyiben az intézmény egy értékpapírosítási ügyletben kettő vagy több, egymást átfedő pozícióval rendelkezik, a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításakor csak egy pozíciót kell figyelembe vennie.

Amennyiben a pozíciók részben fedik egymást, az intézmény két részre bonthatja a pozíciót, és az átfedést az első albekezdésnek megfelelően csak az egyik részhez kapcsolódóan veheti figyelembe. Az intézménynek arra is van lehetősége, hogy a pozíciókat teljes mértékben egymást átfedőként kezeli oly módon, hogy a tőkekövetelmény kiszámítása céljából kiterjeszti azt a pozíciót, amelyik a nagyobb kockázattal súlyozott kitettségértékeket eredményezi.

Az intézmény elismerhet továbbá átfedést a kereskedési könyvben nyilvántartott pozíciókra vonatkozó egyedi kockázati szavatolótőke-követelmény és a kereskedési könyvön kívüli értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelmény között is, feltéve hogy az intézmény ki tudja számítani és össze tudja hasonlítani az adott pozíciókra vonatkozó szavatolótőke-követelményeket.

E bekezdés alkalmazásában két pozíciót akkor kell egymást átfedőnek tekinteni, ha kölcsönösen kiegyenlítik egymást úgy, hogy az intézmény az egyik pozícióból eredő veszteséget a másik pozícióhoz kapcsolódó kötelezettségek teljesítése révén képes fedezni.

- (3) Amennyiben az ABCP-pozíciókra a 270c. cikk d) pontja vonatkozik, az intézmény az ABCP kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához egy likviditási hitelkerethez rendelt kockázati súlyt is használhat, feltéve, hogy ez a likviditási hitelkeret a programban kibocsátott ABCP 100 %-ára fedezetet nyújt, és ez a likviditási hitelkeret a veszteségviselési rangsorban az ABCP-vel megegyező helyen áll (pari passu) úgy, hogy azok egymást átfedő pozíciókat alkotnak. Amennyiben az intézmény az e bekezdésben meghatározott előírásokat alkalmazta, erről tájékoztatja az illetékes hatóságokat. Az e bekezdésben meghatározott 100 %-os fedezet kiszámításához az intézmény figyelembe vehet az ABCP-programban levő más likviditási kereteket, feltéve, hogy az ABCP-vel egymást átfedő pozíciókat alkotnak.

- (1) Az intézmények – amennyiben teljesülnek az e fejezetben és a 4. fejezetben a hitelkockázat-mérséklésre vonatkozóan meghatározott követelmények – valamely értékpapírosítási pozíció tekintetében elismerhetnek előre rendelkezésre bocsátott vagy előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.
- (2) Elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet csak olyan pénzügyi biztosíték lehet, amely figyelembe vehető a kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 2. fejezet szerinti kiszámítása során, ahogy arról a 4. fejezet rendelkezik; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

Kizárólag azon elismert előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezet, valamint előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtó lehet elismerhető, amely a 4. fejezet alapján elismerhető; a hitelkockázat-mérséklés elismerésének feltétele továbbá a 4. fejezet vonatkozó követelményeinek való megfelelés.

- (3) A (2) bekezdéstől eltérve, a 201. cikk (1) bekezdésének a)–h) pontjában felsorolt elismert, előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet nyújtóknak elismert külső hitelminősítő intézet olyan hitelminősítésével kell rendelkezniük, amely a hitelkockázati fedezet első elismerésének időpontjában 2-es vagy jobb, majd a későbbiekben 3-as vagy a feletti hitelminőségi besorolásnak felelt meg. Az ebben az albekezdésben meghatározott követelmény nem alkalmazandó az elismert központi szerződő felekre.

Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak arra, hogy a fedezetnyújtóval szembeni közvetlen kitettség tekintetében az IRB módszert alkalmazzák, az elismerhetőség első albekezdésnek megfelelő értékelését a fedezetnyújtó PD-értéke és a 136. cikkben említett hitelminőségi besorolásoknak megfelelő PD közötti egyenlőség alapján végezhetik el.

- (4) A (2) bekezdéstől eltérve, a különleges célú gazdasági egységek elismert fedezetnyújtóknak tekinthetők abban az esetben, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:
- a) a különleges célú gazdasági egység a 4. fejezetnek megfelelően elismert pénzügyi biztosítéknak minősülő eszközöket birtokol;
 - b) az a) pontban említett eszközökre vonatkozóan nincsenek az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet igénybe vevő intézmény követeléseinél vagy függő követeléseinél előbbre sorolt vagy azokkal egyenrangú (pari passu) követelések vagy függő követelések; és
 - c) a pénzügyi biztosíték elismeréséhez szükséges, a 4. fejezetben meghatározott összes követelmény teljesül.
- (5) A (4) bekezdés alkalmazásában az esetleges devizanem-eltérések és lejárat eltérések (Ga) miatt a 4. fejezet szerint korrigált fedezeti összegnek az említett eszközök volatilitással korrigált piaci értékére kell korlátozódnia, a fedezetnyújtóval szembeni kitettségnek a sztenderd módszer szerinti kockázati súlyát (g) pedig annak a kockázati súlynak a súlyozott átlagaként kell meghatározni, amelyet az említett eszközökre mint pénzügyi biztosítékokra a sztenderd módszer szerint alkalmazni kellene.

- (6) Amennyiben egy értékpapírosítási pozícióra teljes hitelkockázati fedezet vagy arányosan számított részleges hitelkockázati fedezet vonatkozik, a következő követelmények alkalmazandók:
- a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézménynek az értékpapírosítási pozíció hitelkockázati fedezetben részesülő részének kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően úgy kell kiszámítania, mintha a pozíció szóban forgó részét közvetlenül tartaná;
 - b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézménynek a fedezett rész kockázattal súlyozott kitettségértékét a 4. fejezet alapján kell kiszámítania.
- (7) A (6) bekezdés hatálya alá nem tartozó esetekben a következő követelmények alkalmazandók:
- a) a hitelkockázati fedezetet nyújtó intézménynek a hitelkockázati fedezetben részesülő pozíciórészt értékpapírosítási pozícióként kell kezelnie, és a kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8), (9) és (10) bekezdésre is figyelemmel úgy kell kiszámítania, mintha a szóban forgó pozíciót közvetlenül tartaná;
 - b) a hitelkockázati fedezetet vásárló intézménynek az a) pontban említett fedezett pozíciórészt kockázattal súlyozott kitettségértékét a 4. fejezet alapján kell kiszámítania. Az intézménynek az értékpapírosítási pozíció hitelkockázati fedezetben nem részesülő részét különálló értékpapírosítási pozícióként kell kezelnie, és a kockázattal súlyozott kitettségértékét a 3. alszakasznak megfelelően, valamint a (8), (9) és (10) bekezdésre is figyelemmel kell kiszámítania.

- (8) A 3. alszakasz szerinti az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának belső minősítésen alapuló módszert (SEC-IRBA) vagy az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának sztenderd módszerét (SEC-SA) módszert használó intézményeknek az alsó veszteségviselési határt (A) és a felső veszteségviselési határt (D) külön-külön kell meghatározniuk a (7) bekezdésnek megfelelően kapott egyes pozíciókra, mintha azokat az ügylet kezdeményezésekor különálló értékpapírosítási pozíciókként bocsátották volna ki. A K_{IRB} vagy a K_{SA} értékét az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek eredeti halmazának figyelembevételével kell kiszámítani.
- (9) Az eredeti értékpapírosítási pozíciókra a 3. alszakasz szerinti az értékpapírosítási kitettségekre vonatkozó tőkekövetelmény meghatározásának külső minősítésen alapuló módszerét (SEC-ERBA) használó intézményeknek a következőképpen kell kiszámítaniuk a kockázattal súlyozott kitettségértéket a (7) bekezdésnek megfelelően kapott pozíciókra:
- a) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban előrébb sorolt, az eredeti értékpapírosítási pozíció kockázati súlyát kell hozzárendelni;
 - b) amennyiben a kapott pozíció a veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt, a 261. cikk (7) bekezdése szerinti származtatott minősítés rendelhető hozzá. Ebben az esetben a szélességet jelölő T inputparamétert kizárólag a kapott pozíció alapján kell kiszámítani. Ha nincs lehetőség származtatott minősítés alkalmazására, az intézménynek az alábbiak közül a magasabb kockázati súlyt kell alkalmaznia:
 - i. a (8) bekezdés és a 3. alszakasz szerint a SEC-SA alkalmazásával kapott kockázati súly; vagy
 - ii. az eredeti értékpapírosítási pozíció SEC-ERBA szerinti kockázati súlya.

- (10) A veszteségviselési rangsorban hátrább sorolt kapott pozíciót még akkor is előre nem sorolt értékpapírosítási pozícióként kell kezelni, ha az eredeti értékpapírosítási pozíció a hitelkockázati fedezetben részesülés előtt előresoroltnak minősül.

250. cikk

Burkolt támogatás

- (1) Szponzor intézmény vagy olyan értékpapírosítást kezdeményező intézmény, amely egy értékpapírosítás vonatkozásában a 247. cikk (1) és (2) bekezdése szerint számította ki a kockázattal súlyozott kitettséértékeket, vagy kereskedési könyvéből eszközöket adott el, aminek eredményeként az említett eszközökhöz kapcsolódó kockázatok tekintetében már nem köteles szavatolótőkével rendelkezni, a szerződéses kötelezettségeit meghaladóan nem nyújthat közvetlen vagy közvetett támogatást az értékpapírosításhoz a befektetők potenciális vagy tényleges veszteségeinek csökkentése érdekében.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában egy ügylet nem tekinthető támogatásnak, ha azt a jelentős hitelkockázat átruházásának vizsgálatánál megfelelően figyelembe vették, és ha mindkét fél saját érdekében eljárva, önálló és független félként hajtotta végre az ügyletet (azaz az ügylet a szokásos piaci feltételek szerinti ügylet). E célból az intézménynek végre kell hajtania az ügylet teljes hitel-felülvizsgálatát, és figyelembe kell vennie legalább a következők mindegyikét:
- a) a visszavásárlási ár;
 - b) az intézmény tőke- és likviditási pozíciója a visszavásárlás előtt és után;
 - c) az alapul szolgáló kitettségek teljesítménye;

- d) az értékpapírosítási pozíciók teljesítménye;
 - e) a támogatások hatása az értékpapírosítást kezdeményezőnél a befektetők vonatkozásában várhatóan felmerülő veszteségekre.
- (3) Az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek és a szponzor intézménynek értesítenie kell az illetékes hatóságot bármely, a (2) bekezdés szerinti értékpapírosítással kapcsolatban megkötött ügyletről.
- (4) Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki arra vonatkozóan, hogy e cikk alkalmazásában mi minősül szokásos piaci feltételek szerinti ügyletnek, és azon körülményekre vonatkozóan, amelyek fennállása esetén egy ügylet nem irányul támogatás nyújtására.
- (5) Ha az értékpapírosítást kezdeményező intézmény vagy a szponzor intézmény valamely értékpapírosítás tekintetében nem felel meg az (1) bekezdésnek, az intézménynek a szóban forgó értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettséget úgy kell bevonnia a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és közzé kell tennie a következőket:
- a) annak tényét, hogy az (1) bekezdést megsértve támogatást nyújtott az értékpapírosításhoz; és
 - b) a nyújtott támogatásnak a szavatolótőke-követelményekre gyakorolt hatását.

251. cikk

Szintetikus értékpapírosítás során értékpapírosított kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása az értékpapírosítást kezdeményező intézménynél

- (1) Az alapul szolgáló kitettségek kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítása során a szintetikus értékpapírosítást kezdeményező intézménynek adott esetben az e szakaszban meghatározott számítási módszereket kell alkalmaznia a 2. fejezetben meghatározottak helyett. Az alapul szolgáló kitettségek tekintetében a kockázattal súlyozott kitettségértéket és adott esetben a várható veszteségértéket a 3. fejezet alapján kiszámító intézmények esetében az ilyen kitettségekhez tartozó várható veszteségértéket nullának kell tekinteni.
- (2) Az e cikk első bekezdésében megállapított követelmények az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek teljes halmazára alkalmazandók. A 252. cikkre is figyelemmel az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek az értékpapírosításba bevont valamennyi ügyletrészsorozat vonatkozásában a kockázattal súlyozott kitettségértékeket e szakasz alapján kell kiszámítania, ideértve azokat a pozíciókat is, amelyekre vonatkozóan az intézmény a 249. cikk alapján hitelkockázat-mérséklést tud elismerni. A hitelkockázat-mérséklésben részesülő pozíciókra alkalmazandó kockázati súlyt a 4. fejezetnek megfelelően módosítani lehet.

252. cikk

Lejárateltérések kezelése szintetikus értékpapírosítás során

A kockázattal súlyozott kitettségértéknek a 251. cikk szerinti kiszámítása céljából az alábbiak szerint kell kiszámítani a kockázat átruházását lehetővé tevő hitelkockázati fedezet és az alapul szolgáló kitettségek közötti lejárateltéréseket:

- a) az alapul szolgáló kitettségek lejáratának a leghosszabb lejáratú kitettség lejáratát kell tekinteni, ami nem haladhatja meg az öt évet. A hitelkockázati fedezet lejáratát a 4. fejezet szerint kell megállapítani;
- b) az értékpapírosítást kezdeményező intézménynek figyelmen kívül kell hagynia minden lejárateltérést a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámításakor azon értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekre e szakasz alapján 1 250 %-os kockázati súlyt alkalmaztak. A fennmaradó pozíciók esetében a lejárateltéréseket a 4. fejezetben meghatározottak szerint kell kezelni, a következő képlet alapján:

$$RW^* = ((RW_{SP} \cdot ((t - t^*) / (T - t^*))) + (RW_{Ass} \cdot ((T - t) / (T - t^*))))$$

ahol:

RW^*	=	a kockázattal súlyozott kitettségérték a 92. cikk (3) bekezdése a) pontjának alkalmazásában;
RW_{Ass}	=	az alapul szolgáló kitettségek arányosan számított, kockázattal súlyozott kitettségértéke, mintha azokat nem értékpapírosították volna;
RW_{SP}	=	a 251. cikk szerint számított, kockázattal súlyozott kitettségérték a lejárat eltérés figyelmen kívül hagyásával;
T	=	az alapul szolgáló kitettség lejárata években kifejezve;
t	=	a hitelkockázati fedezet lejárata években kifejezve;
t^*	=	0,25.

253. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték csökkentése

- (1) Az olyan értékpapírosítási pozíciók esetében, amelyekhez e szakasz szerint 1 250 %-os kockázati súlyt rendeltek, az intézmények a pozícióknak a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításánál történő figyelembevétel helyett e pozíciók kitettségértékét a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levonhatják az elsődleges alapvető tőkéből. Ebből a célból a kitettségérték kiszámításánál a 249. cikknek megfelelően figyelembe lehet venni az elismert, előre rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezetet.
- (2) Amennyiben az intézmény él az (1) bekezdésben meghatározott lehetőséggel, a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja alapján levont összeget levonhatja a 268. cikk szerint maximális tőkekövetelményként meghatározott összegből, amelyet úgy számítanának ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azok nem kerültek volna értékpapírosításra.

2. alszakasz

A módszerek és közös paraméterek hierarchiája

254. cikk

A módszerek hierarchiája

- (1) Az intézményeknek a 3. alszakaszban meghatározott valamelyik módszert kell alkalmazniuk a kockázattal súlyozott kitettségértékek kiszámítására, az alábbi hierarchiának megfelelően:
 - a) a 258. cikkben meghatározott feltételek teljesülése esetén az intézménynek a SEC-IRBA módszert kell alkalmaznia a 259. és 260. cikknek megfelelően;
 - b) amennyiben a SEC-IRBA nem alkalmazható, az intézménynek az SEC-SA módszert kell alkalmaznia a 261. és a 262. cikknek megfelelően;
 - c) amennyiben a SEC-SA nem alkalmazható, az intézménynek az SEC-ERBA módszert kell alkalmaznia a 263. és a 264. cikknek megfelelően a minősített pozíciók, valamint olyan pozíciók esetében, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni.
- (2) Az intézményeknek a minősített pozíciók, vagy olyan pozíciók esetében, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni, a SEC-SA módszer helyett a SEC-ERBA módszert kell alkalmazniuk az alábbi esetekben:
 - a) amennyiben az STS értékpapírosítási pozíciónak minősülő pozíciók esetében a SEC-SA módszer alkalmazása 25 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne;

- b) amennyiben az STS értékpapírosítási pozíciónak nem minősülő pozíciók esetében a SEC-SA módszer alkalmazása 25 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne vagy a SEC-ERBA módszer alkalmazása 75 %-nál magasabb kockázati súlyt eredményezne;
 - c) gépjárműhitelek, valamint gépjármű- és eszközlízingek halmazával fedezett értékpapírosítási ügyletek esetében.
- (3) A (2) bekezdésben nem említett esetekben, és az (1) bekezdés b) pontjától eltérve az intézmények dönthetnek úgy, hogy valamennyi minősített értékpapírosítási pozíciójukra, vagy olyan pozíciókra, amelyeknél származtatott minősítést lehet alkalmazni a SEC-ERBA módszert alkalmazzák a SEC-SA módszer helyett.

Az első albekezdés alkalmazása céljából az intézményeknek legkésőbb ... [45 nappal e módosító rendelet alkalmazása napjának kezdetét követően]-ig értesítik a döntésükről az illetékes hatóságot.

Amennyiben az intézmény a későbbiekben úgy határoz, hogy megváltoztatja az összes minősített értékpapírosítási pozíciójára alkalmazott módszert, erről a határozat meghozatalának időpontját közvetlenül követő november 15-e előtt értesítenie kell az illetékes hatóságot.

Amennyiben az illetékes hatóság – az esettől függően – a második és a harmadik albekezdésben említett határidőt közvetlenül követő december 15-ig nem emel kifogást, az intézmény által bejelentett határozat a következő év január 1-jével hatályba lép és egy esetleges későbbi bejelentett határozat hatálybalépéséig hatályban marad. Az intézmények egyazon év során nem alkalmazhatnak különböző módszereket.

- (4) Az (1) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják az intézményeknek a SEC-SA módszer alkalmazását, amennyiben a SEC-SA alkalmazásából eredő kockázattal súlyozott kitettségérték aránytalan lenne az intézet vagy a pénzügyi stabilitás tekintetében felmerülő kockázatokhoz képest, ideértve többek között az értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek hitelkockázatát is. STS értékpapírosítási pozíciónak nem minősülő kitettségek esetében különös figyelmet kell fordítani a rendkívül összetett és kockázatos jellemzőkkel rendelkező értékpapírosításokra.
- (5) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, az intézmények egy ABCP-programbeli vagy ABCP -ügyletbeli nem minősített pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámításához használhatják a 266. cikk szerinti belső értékelési módszert, amennyiben teljesülnek a 265. cikkben meghatározott feltételek. Amennyiben valamely intézmény megkapta a 265. cikk (2) bekezdése szerinti, a belső értékelési módszer alkalmazására vonatkozó engedélyt és egy ABCP-programbeli vagy ABCP -ügyletbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek e módszert kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására.
- (6) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézményeknek a 261. cikknek megfelelően a SEC-SA-t kell alkalmazniuk a 269. cikkben meghatározott módosításokkal.
- (7) Minden egyéb esetben az értékpapírosítási pozíciókhoz 1 250 %-os kockázati súlyt kell rendelni.

- (8) Az illetékes hatóságoknak tájékoztatniuk kell az EBH-t az e cikk (3) bekezdése szerinti értesítésekről. Az EBH nyomon követi egyrészt azt, hogy e cikk alkalmazása milyen hatást gyakorol a tőkekövetelményekre, másrészt az e cikk (4) bekezdésével összefüggő felügyeleti gyakorlatok teljes körét, és megállapításairól évente jelentést tesz a Bizottságnak, továbbá az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban iránymutatást ad ki.

255. cikk

A K_{IRB} és a K_{SA} meghatározása

- (1) Amennyiben az intézmény alkalmazza a 3. alszakasz szerinti SEC-IRBA-t, a K_{IRB} értékét a (2)–(5) bekezdésnek megfelelően kell kiszámítani.
- (2) Az intézménynek úgy kell meghatároznia meg a K_{IRB} értékét, hogy 8 %-kal megszorozza azon kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 3. fejezetnek megfelelően számítanak ki az alapul szolgáló kitettségekre úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékével. A K_{IRB} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.
- (3) A K_{IRB} kiszámítása céljából az alapul szolgáló kitettségekre a 3. fejezetnek megfelelően kiszámítandó kockázattal súlyozott kitettségértékek a következőkből állnak:
- a) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségéhez kapcsolódó várható veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint még részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket; és

- b) az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségekhez tartozó váratlan veszteségek összege, beleértve a halmaznak a 3. fejezet szerint részét képező, nemteljesítő, alapul szolgáló kitettségeket;
- (4) Az intézmény az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a vásárolt követelések tőkekövetelményének kiszámítására vonatkozóan a 3. fejezetben meghatározott előírásoknak megfelelően is kiszámíthatja. E célból a lakossági kitettségeket vásárolt lakossági követelésként, a nem lakossági kitettségeket pedig vásárolt vállalati követelésként kell kezelni.
- (5) Az intézményeknek külön kell kiszámítaniuk a K_{IRB} értékét az olyan értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeinek felhígulási kockázata esetében, amelynél a szóban forgó kitettségek felhígulási kockázata jelentős.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során összesítve kezelik, az intézményeknek a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékét a 3. alszakasz alkalmazásában egyetlen K_{IRB} értéké kell összevonniuk. Amennyiben a hitel- vagy felhígulási kockázatból származó veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

Amennyiben a felhígulási és a hitelkockázatból eredő veszteségeket az értékpapírosítás során nem összesítve kezelik, az intézménynek módosítania kell az második albekezdésben meghatározott kezelést, hogy prudens módon összevonja a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó megfelelő K_{IRB} értékeket.

- (6) Amennyiben az intézmény a 3. alszakasz szerinti SEC-SA-t alkalmazza, a K_{SA} értékét úgy kell kiszámítani, hogy 8 %-kal megszorozza azokat a kockázattal súlyozott kitettségértékeket, amelyeket a 2. fejezetnek megfelelően az alapul számított kitettségekre számítanának ki úgy, mintha azok nem lennének értékpapírosítva, és osztja az alapul szolgáló kitettségek értékével. A K_{SA} értékét decimális formában, nulla és egy közötti számként kell kifejezni.

E bekezdés alkalmazásában az intézményeknek az alapul szolgáló kitettségek kitettségértékét a 34. és a 110. cikk szerinti egyedi hitelkockázati kiigazítások és további értékkiigazítások nettósítása, valamint más szavatolótőke-csökkentések nélkül kell kiszámítaniuk.

- (7) Az (1)–(6) bekezdés alkalmazásában, ha az értékpapírosítási struktúra különleges célú gazdasági egység alkalmazását foglalja magában, akkor a különleges célú gazdasági egység értékpapírosításhoz kapcsolódó valamennyi kitettségét alapul szolgáló kitettségként kell kezelni. Az előzőek sérelme nélkül az intézmény a K_{IRB} vagy a K_{SA} kiszámítása céljából kizárhatja a különleges célú gazdasági egység kitettségeit az alapul szolgáló kitettségek halmazából, ha a különleges célú gazdasági egység kitettségeinek kockázata nem jelentős, vagy ha az nem befolyásolja az intézmény értékpapírosítási pozícióit.

Szintetikus értékpapírosítás esetében azokat a jelentős bevételeket, melyek olyan hitelkockázati eseményhez kapcsolt értékpapírok kibocsátásából vagy a különleges célú gazdasági egység egyéb fedezett kötelezettségeiből származnak, amelyek az értékpapírosítási pozíciók visszafizetésének biztosítékaként szolgálnak, be kell vonni a K_{IRB} vagy K_{SA} kiszámításába, ha a biztosíték hitelkockázatára az ügyletrészsorozatonkénti veszteségelosztás vonatkozik.

- (8) E cikk (5) bekezdése harmadik albekezdésének alkalmazásában az EBH az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkének megfelelően iránymutatást bocsát ki a felhígulási és a hitelkockázatra vonatkozó K_{IRB} értékeinek összevonására vonatkozó megfelelő módszerekhez, amennyiben ezeket a kockázatokat az értékpapírosítás során nem kezelik összesített módon.
- (9) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki azon feltételek részletesebb meghatározása érdekében, amelyek mellett az intézmények kiszámíthatják az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettségekre vonatkozó K_{IRB} értéket a (4) bekezdés szerint, különös tekintettel az alábbiakra:
- a) az értékpapírosítás tekintetében a belső hitelezési szabályzatok és a K_{IRB} kiszámításának modelljei;
 - b) az alapul szolgáló kitettségek halmazához kapcsolódó különböző kockázati tényezők alkalmazása, és amennyiben nem áll rendelkezésre elegendő pontos vagy megbízható adat e halmazról, közvetett adatok alkalmazása a PD és az LGD érték becslése céljából; és
 - c) előzetes vizsgálati követelmények a követelések eladói vagy más értékpapírosítást kezdeményezők által végrehajtott intézkedések és alkalmazott szabályzatok monitorozására.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket ... [egy évvel e módosító rendelet hatálybalépésének időpontját követően]-ig benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés második albekezdésében említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadásával kiegészítse ezt a e rendeletet.

256. cikk

Az alsó veszteségviselési határ (attachment point – A) és a felső veszteségviselési határ (detachment point – D) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézménynek az alsó veszteségviselési határt (A) abban a küszöbértékben kell megállapítania, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül megkezdődne a veszteségeknek a vonatkozó értékpapírosítási pozícióhoz való hozzárendelése.

Az alsó veszteségviselési határt (A) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettség-halmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt vagy azzal egyenrangú (pari passu) valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségének - beleértve magát a kitettséget is - fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (2) A 3. alszakasz alkalmazásában az intézménynek a felső veszteségviselési határt (D) abban a küszöbértékben kell megállapítania, amelynél az alapul szolgáló kitettségek halmazán belül a veszteségek a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatban a kölcsöntőke teljes veszteségét eredményeznék.

A felső veszteségviselési határt (D) nulla és egy közé eső decimális értékkel kell kifejezni, amely vagy nullával vagy – amennyiben ez a nagyobb érték – az értékpapírosításhoz alapul szolgáló kitettség-halmaz fennálló egyenlegének a vonatkozó értékpapírosítási pozíciót tartalmazó ügyletrészsorozatnál előbbre sorolt valamennyi ügyletrészsorozat fennálló egyenlegével csökkentett értéke és az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettségének fennálló egyenlege egymáshoz viszonyított arányával egyenlő.

- (3) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézménynek a túlfedezetet és az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámmlákat ügyletrészsorozatként, az ilyen tartalékszámmlákat alkotó eszközöket pedig alapul szolgáló kitettségeként kell kezelnie.
- (4) Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az intézménynek figyelmen kívül kell hagynia az előre nem rendelkezésre bocsátott olyan tartalékszámmlákat és eszközöket, amelyek nem biztosítanak hitelminőség-javítást, például a csak likviditási támogatást jelentőket, a deviza- vagy kamatcsereügyleteket és a szóban forgó értékpapírosítási pozíciókhoz kapcsolódó készpénzbiztosíték-számlákat. Az előre rendelkezésre bocsátott tartalékszámmlák és a hitelminőség-javítást biztosító eszközök esetében az intézménynek a számláknak vagy eszközöknek csak a veszteségviselő részeit kell értékpapírosítási pozícióként kezelnie.
- (5) Amennyiben ugyanazon ügyleten belül kettő vagy több pozíciónak eltérő a lejárat ideje, de arányosan oszlik meg közöttük az esetleges veszteség, az alsó veszteségviselési határok (A) és a felső veszteségviselési határok (D) meghatározását az említett pozíciók összesített fennálló egyenlegének alapján kell elvégezni, és ebben az esetben az eredményül kapott alsó veszteségviselési határoknak (A) és felső veszteségviselési határoknak (D) azonosnak kell lenniük.

Az ügyletrészsorozat lejáratának (M_T) meghatározása

- (1) A 3. alszakasz alkalmazásában és a (2) bekezdésre is figyelemmel az intézmény egy ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) a következőképpen állapíthatja meg:

- a) az ügyletrészsorozat keretében esedékes szerződés szerinti kifizetések lejáratának súlyozott átlagaként a következő képlet alapján számítva:

$$\sum_t t \cdot CF_t / \sum_t CF_t$$

ahol CF_t a kötelezett által t időszak során a szerződés szerinti fizetendő valamennyi összeget (kölcshatóke, kamat és díjak) jelöli; vagy

- b) az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejáratú ideje szerint, a következő képlet alapján számítva:

$$M_T = 1 + (M_L - 1) \cdot 80 \%,$$

ahol M_L az ügyletrészsorozat jogilag rögzített végső lejáratú ideje.

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában az ügyletrészsorozat lejáratát (M_T) minden esetben annak figyelembe vételével kell meghatározni, hogy annak alsó határa egy év, felső határa pedig öt év.

- (3) Amennyiben az intézmény szerződésből adódóan kitetté válhat az alapul szolgáló kitettségekből eredő lehetséges veszteségnek, az intézménynek az értékpapírosítási pozíció lejáratát úgy kell meghatároznia, hogy figyelembe veszi a szerződés lejáratát, hozzáadva ahhoz a szóban forgó alapul szolgáló kitettségek közül a leghosszabb lejáratát. Rulírozó kitettségek esetében a rulírozó időszak alatt hozzáadható kitettség szerződés szerinti lehetséges leghosszabb fennmaradó lejáratát kell figyelembe venni.
- (4) Az EBH nyomon követi az e területen folytatott gyakorlatok teljes körét, különös tekintettel e cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazására, és az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban 2019. december 31-ig iránymutatást ad ki.

3. alszakasz

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításának módszerei

258. cikk

A belső minősítésen alapuló módszer (SEC-IRBA) használatának feltételei

- (1) Az intézményeknek akkor kell használniuk a SEC-IRBA-t egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámításához, ha a következő feltételek teljesülnek:
- a) a pozíciót IRB-halmaz vagy vegyes halmaz fedezi, és az utóbbi esetben az intézmény a 3. szakasznak megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kitettségérték legalább 95 %-ára;

- b) az intézmény számára elegendő információ áll rendelkezésre az értékpapírosítás alapul szolgáló kitettségeire vonatkozóan ahhoz, hogy ki tudja számítani a K_{IRB} értéket; és
 - c) az intézmény számára nincs megtiltva a SEC-IRBA alkalmazása a (2) bekezdés szerint egy meghatározott értékpapírosítási pozícióval összefüggésben.
- (2) Az illetékes hatóságok eseti alapon megtilthatják a SEC-IRBA alkalmazását, ha az értékpapírosítás rendkívül összetett vagy kockázatos jellemzőkkel rendelkezik. Ezzel összefüggésben rendkívül összetett vagy kockázatos jellemzőnek tekinthetők a következők:
- a) az olyan hitelminőség-javítás, amely a portfólióveszteségektől eltérő okokból erodálódhat;
 - b) a halmazok olyan kitettségekből állnak, amelyek belső korrelációja egy ágazatra vagy földrajzi területre való koncentráció következtében nagyfokú;
 - c) olyan ügyletek, amelyek esetében az értékpapírosítási pozíciók visszafizetése nagyban függ olyan kockázati tényezőktől, amelyeket a K_{IRB} nem tartalmaz; vagy
 - d) az ügyletrészsorozatok közötti rendkívül összetett veszteségelosztások.

259. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a SEC-IRBA szerint

- (1) A SEC-IRBA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiaknak megfelelően meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$RW = 1250 \%$$

$$\text{ha } D \leq K_{IRB}$$

$$RW = 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})}$$

$$\text{ha } A \geq K_{IRB}$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_{IRB} - A}{D - A} \right) \cdot 12,5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_{IRB}}{D - A} \right) \cdot 12,5 \cdot K_{SSFA(K_{IRB})} \right] \quad \text{ha } A < K_{IRB} < D$$

ahol:

K_{IRB} az alapul szolgáló kitettségek halmazának 255. cikk szerinti tőkekövetelménye

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

$$K_{SSFA(K_{IRB})} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$$a = -(1 / (p * K_{IRB}))$$

$$u = D - K_{IRB}$$

$$l = \max (A - K_{IRB}; 0)$$

ahol:

$$p = \max [0.3; (A + B*(1/N) + C* K_{IRB} + D*LGD + E*MT)]$$

ahol:

N az alapul szolgáló kitettségek halmazában lévő kitettségek (4) bekezdés szerint kiszámított tényleges száma;

LGD az alapul szolgáló kitettségek halmazának (5) bekezdés szerint kiszámított, kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátája;

MT az ügyletrészsorozat 257. cikk szerint meghatározott lejárata.

Az A, B, C, D és E paramétereket a következő áttekintő táblázat alapján kell meghatározni:

		A	B	C	D	E
Nem lakossági	Előresorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0	3,56	-1,85	0,55	0,07
	Előresorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,11	2,61	-2,91	0,68	0,07
	Nem előresorolt, granuláris ($N \geq 25$)	0,16	2,87	-1,03	0,21	0,07
	Nem előresorolt, nem granuláris ($N < 25$)	0,22	2,35	-2,46	0,48	0,07
Lakossági	Előresorolt	0	0	-7,48	0,71	0,24
	Nem előresorolt	0	0	-5,78	0,55	0,27

- (2) Ha az alapul szolgáló IRB-halmaz lakossági és nem lakossági kitettségeket egyaránt tartalmaz, a halmazt egy lakossági és egy nem lakossági C kell bontani, és minden egyes alhalmazra különálló p paramétert (valamint a megfelelő inputparamétereket – N, K_{IRB} és LGD) kell becsülni. Ezt követően az egyes alhalmazok p paraméterei és az egyes alhalmazokban levő kitettségek nominális értéke alapján ki kell számítani az ügyletre vonatkozó p paraméter súlyozott átlagát.
- (3) Amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t vegyes halmazra alkalmazza, a p paraméter kiszámításához csak azokat az alapul szolgáló kitettségeket veheti figyelembe, amelyekre az IRB módszer alkalmazandó. E célból figyelmen kívül kell hagyni azokat az alapul szolgáló kitettségeket, amelyekre a sztenderd módszer alkalmazandó.

- (4) A kitettségek tényleges számát (N) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

ahol EAD_i a halmaz i -edik kitettségehez kapcsolódó kitettségérték.

Az ugyanazon kötelezettel szembeni többszörös kitettségeket össze kell vonni, és egy kitettségnek kell tekinteni.

- (5) A kitettséggel súlyozott átlagos nemteljesítéskori veszteségrátát (LGD) az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$LGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

ahol LGD_i az i -edik kötelezettel szembeni összes kitettség átlagos LGD értéke.

Amennyiben a vásárolt követelések hitel- és felhígulási kockázatát az értékpapírosításon belül összevonva kezelik, az LGD érték a hitelkockázat LGD értékének és 100 % felhígulási kockázati LGD-értéknek a súlyozott átlaga. Ehhez a súlyokat a hitelkockázat, valamint a felhígulási kockázat IRB módszer szerinti különálló tőkekövetelményei képezik. E célból, amennyiben a hitel- vagy a felhígulási kockázatból eredő veszteségek fedezésére egységes tartalékalap vagy túlfedezet áll rendelkezésre, ez annak jeleként tekinthető, hogy az említett kockázatokat összesített módon kezelik.

- (6) Amennyiben a legnagyobb alapul szolgáló kitettség aránya (C_1) a halmazon belül legfeljebb 3 %, az intézmény az N -nek és a kitettséggel súlyozott LGD-k átlagának kiszámításához használhatja a következő egyszerűsített módszert:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$\text{LGD} = 0,50$$

ahol

C_m a legnagyobb m kitettségek összegének részaránya a halmazon belül; és

az „ m ” értékét pedig az intézmény határozza meg.

Ha csak C_1 áll rendelkezésre, és értéke legfeljebb 0,03, az intézmény az LGD értékét 0,5-ben, N értékét pedig $1/C_1$ -ben állapíthatja meg.

- (7) Ha a pozíciót vegyes halmaz fedezi, és az intézmény a 258. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően ki tudja számítani a K_{IRB} értékét az alapul szolgáló kitettségértékek legalább 95 %-ára, az intézménynek az alapul szolgáló kitettségek halmazára vonatkozó tőkekövetelményt a következőképpen kell kiszámítania:

$$d \cdot K_{IRB} + (1-d) \cdot K_{SA},$$

ahol

d azon alapul szolgáló kitettségek kitettségértékének az összes alapul szolgáló kitettség kitettségértékéhez képest mért aránya, amelyekre vonatkozóan az intézmény a K_{IRB} értékét ki tudja számítani.

- (8) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügyletnek olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (*pari passu*) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

260. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-IRBA szerint

A SEC-IRBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 259. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előresorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10 %

$$p = \max [0.3; 0.5 \cdot (A + B \cdot (1/N) + C \cdot K_{IRB} + D \cdot LGD + E \cdot M_T)]$$

261. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a sztenderd módszer szerint (SEC-SA)

- (1) A SEC-SA keretében egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékét úgy kell kiszámítani, hogy a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az alábbiakban meghatározott, alkalmazandó kockázati súllyal, amelynek alsó határa minden esetben 15 %:

$$RW = 1250 \% \quad \text{ha } D \leq K_A$$

$$RW = 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \quad \text{ha } A \geq K_A$$

$$RW = \left[\left(\frac{K_A - A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \right] + \left[\left(\frac{D - K_A}{D - A} \right) \cdot 12.5 \cdot K_{SSFA(K_A)} \right] \quad \text{ha } A < K_A < D$$

ahol:

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ;

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ;

K_A a (2) bekezdés szerint számított paraméter;

$$K_{SSFA(K_A)} = \frac{e^{a \cdot u} - e^{a \cdot l}}{a(u - l)}$$

ahol:

$$a = -(1 / (p \cdot K_A))$$

$$u = D - K_A$$

$$l = \max (A - K_A; 0)$$

$p = 1$ olyan értékpapírosítási kitettség esetében, amely nem újra-értékpapírosítási kitettség

- (2) Az (1) bekezdés alkalmazásában K_A a következőképpen számítandó ki:

$$K_A = (1 - W) \cdot K_{SA} + W \cdot 0.5$$

ahol:

K_{SA} az alapul szolgáló halmaz 255. cikk szerint meghatározott tőkekövetelménye;

W = a következők egymáshoz viszonyított aránya:

- a) a nemteljesítő alapul szolgáló kitettségek névértékének összege, és
- b) az összes alapul szolgáló kitettség névértékének összege.

E célból a nemteljesítő kitettség olyan alapul szolgáló kitettség, amelyre a következők valamelyike vonatkozik: i. 90 napja vagy annál régebb óta késedelmes; ii. csőd- vagy fizetéseképtelenségi eljárás hatálya alá tartozik; iii. végrehajtás vagy hasonló eljárás hatálya alá tartozik; vagy iv. az értékpapírosítási dokumentáció alapján nemteljesítő.

Amennyiben az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek legfeljebb 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, a K_A kiszámításakor alkalmazhatja a SEC-SA-t a következő kiigazítással:

$$K_A = \left(\frac{EAD_{\text{Alhalmaz 1 ahol W ismert}}}{\text{Teljes EAD}} \times K_A^{\text{Alhalmaz 1 ahol W ismert}} \right) + \frac{EAD_{\text{Alhalmaz 2 ahol W ismeretlen}}}{\text{Teljes EAD}}$$

Ha az intézmény a halmazban lévő alapul szolgáló kitettségek több mint 5 %-ára vonatkozóan nem ismeri a késedelmi státuszt, az értékpapírosítási pozícióra 1 250 %-os kockázati súlyt kell alkalmazni.

- (3) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

E bekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (*pari passu*) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban a származtatott ügylethez képest közvetlenül alá rendelt.

262. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-SA szerint

A SEC-SA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 261. cikknek megfelelően kell kiszámítani, a következő módosításokkal:

az előresorolt értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának alsó határa = 10%

$$p = 0,5$$

263. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a külső minősítésen alapuló módszer szerint (SEC-ERBA)

- (1) Egy értékpapírosítási pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének SEC-ERBA szerinti kiszámításához a pozíció 248. cikk szerint kiszámított kitettségértékét meg kell szorozni az e cikk szerinti alkalmazandó kockázati súllyal.
- (2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a (7) bekezdésnek megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

1. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	15 %	50 %	100 %	1 250 %

- (3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés az e cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a 2. táblázatban meghatározott kockázati súlyokat kell alkalmazni, kiigazítva adott esetben az ügyletrézsorozat lejáratával (M_T) a 257. cikk és az e cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előresorolt ügyletrézsorozatok esetében az ügyletrézsorozat szélességével az e cikk (5) bekezdése szerint:

2. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrézsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrézsorozat	
	Ügyletrézsorozat lejáratát (M_T)		Ügyletrézsorozat lejáratát (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	15 %	20 %	15 %	70 %
2	15 %	30 %	15 %	90 %
3	25 %	40 %	30 %	120 %
4	30 %	45 %	40 %	140 %
5	40 %	50 %	60 %	160 %
6	50 %	65 %	80 %	180 %
7	60 %	70 %	120 %	210 %
8	75 %	90 %	170 %	260 %
9	90 %	105 %	220 %	310 %
10	120 %	140 %	330 %	420 %
11	140 %	160 %	470 %	580 %
12	160 %	180 %	620 %	760 %

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrészsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejárat (M _T)		Ügyletrészsorozat lejárat (M _T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
13	200 %	225 %	750 %	860 %
14	250 %	280 %	900 %	950 %
15	310 %	340 %	1 050 %	1 050 %
16	380 %	420 %	1 130 %	1 130 %
17	460 %	505 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

- (4) Azon ügyletrészsorozatok kockázati súlyának meghatározásához, amelyek lejárat egy és öt év között van, az intézménynek lineáris interpolációt kell alkalmaznia, az egyéves és az ötéves lejáratra a 2. táblázatnak megfelelően alkalmazandó kockázati súlyt alapul véve.
- (5) Az ügyletrészsorozat szélességének figyelembevétele érdekében az intézménynek a nem előresorolt ügyletrészsorozatok kockázati súlyát a következőképpen kell megállapítania:

$$RW = [RW \text{ a lejárat alapján a (4) bekezdés szerint kiigazítva}] \cdot [1 - \min(T; 50\%)]$$

ahol

T = az ügyletrészsorozat szélessége (D – A)

ahol

D a 256. cikknek megfelelően meghatározott felső veszteségviselési határ

A a 256. cikknek megfelelően meghatározott alsó veszteségviselési határ

- (6) A nem előresorolt ügyletrészsorozatok (3), (4) és (5) bekezdés alapján kiszámított kockázati súlyaira 15 %-os alsó határérték vonatkozik. Továbbá az így kapott kockázati súlyok nem lehetnek kisebbek ugyanazon értékpapírosítás előresorolt, ugyanolyan hitelminősítésű és lejáratú hipotetikus ügyletrészsorozatának kockázati súlyánál.
- (7) Származtatott minősítés alkalmazásához az intézményeknek a nem minősített pozíciókhoz egy olyan minősített referenciapozíció hitelminősítésével egyenértékű származtatott minősítést kell rendelniük, amely teljesíti az alábbi feltételek mindegyikét:
- a) a referenciapozíció minden tekintetben egyenrangú (*pari passu*) a nem minősített értékpapírosítási pozícióval, vagy – egyenrangú pozíció hiányában – a referenciapozíció közvetlenül alárendelt a nem minősített pozícióhoz képest;
 - b) a referenciapozíció nem részesül harmadik fél által nyújtott olyan garanciában vagy egyéb hitelminőség-javításban, melyek a nem minősített pozíció esetében nem állnak rendelkezésre;
 - c) a referenciapozíció lejáratát megegyezik a szóban forgó nem minősített pozíció lejáratával vagy hosszabb annál;
 - d) az intézmény a származtatott minősítéseket rendszeresen aktualizálja annak érdekében, hogy azok tükrözzék a referenciapozíció hitelminősítésében bekövetkező változásokat.

- (8) Ha az intézménynek piaci kockázatok – ezen belül kamat- vagy devizakockázatok – fedezésére szolgáló származtatott ügylet formájában van értékpapírosítási pozíciója, akkor ehhez a származtatott ügylethez olyan származtatott kockázati súlyt rendelhet, amely egyenértékű a referenciapozíció e cikk szerint számított kockázati súlyával.

Az első albekezdés alkalmazásában a referenciapozíció az a pozíció, amely minden tekintetben egyenrangú (*pari passu*) a származtatott ügylettel, vagy – ilyen egyenrangú pozíció hiányában – az a pozíció, amely a veszteségviselési rangsorban közvetlenül a származtatott ügylet alá rendelt.

264. cikk

STS értékpapírosítások kezelése a SEC-ERBA szerint

- (1) A SEC-ERBA keretében egy STS értékpapírosításhoz tartozó pozíció kockázati súlyát a 263. cikknek megfelelően kell kiszámítani, az e cikkben meghatározott módosításokkal.
- (2) Rövid lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a 263. cikk (7) bekezdésének megfelelően rövid lejáratú hitelminősítésből származtatható, a következő kockázati súlyokat kell alkalmazni:

3. táblázat

Hitelminőségi besorolás	1	2	3	Az összes egyéb minősítés
Kockázati súly	10 %	30 %	60 %	1 250 %

- (3) Hosszú lejáratú hitelminősítéssel rendelkező kitettségek esetében vagy olyan esetben, amikor a minősítés a 263. cikk (7) bekezdésének megfelelően hosszú lejáratú hitelminősítésből származtatható, a kockázati súlyokat a 4. táblázatnak megfelelően kell meghatározni, kiigazítva az ügyletrészsorozat lejáratával (M_T) a 257. cikk és a 263. cikk (4) bekezdése szerint, valamint a nem előresorolt ügyletrészsorozatok esetében az ügyletrészsorozat szélességével a 263. cikk (5) bekezdése szerint:

4. táblázat

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrészsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejáratára (M_T)		Ügyletrészsorozat lejáratára (M_T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
1	10 %	10 %	15 %	40 %
2	10 %	15 %	15 %	55 %
3	15 %	20 %	15 %	70 %
4	15 %	25 %	25 %	80 %
5	20 %	30 %	35 %	95 %
6	30 %	40 %	60 %	135 %
7	35 %	40 %	95 %	170 %
8	45 %	55 %	150 %	225 %
9	55 %	65 %	180 %	255 %
10	70 %	85 %	270 %	345 %
11	120 %	135 %	405 %	500 %
12	135 %	155 %	535 %	655 %
13	170 %	195 %	645 %	740 %
14	225 %	250 %	810 %	855 %

Hitelminőségi besorolás	Előresorolt ügyletrészsorozat		Nem előresorolt (keskeny) ügyletrészsorozat	
	Ügyletrészsorozat lejáratát (M _T)		Ügyletrészsorozat lejáratát (M _T)	
	1 év	5 év	1 év	5 év
15	280 %	305 %	945 %	945 %
16	340 %	380 %	1 015 %	1 015 %
17	415 %	455 %	1 250 %	1 250 %
Minden egyéb	1 250 %	1 250 %	1 250 %	1 250 %

265. cikk

A belső értékelési módszer alkalmazási köre és operatív követelményei

- (1) Az intézmények akkor számíthatják ki az ABCP-programbeli vagy ABCP-ügyletbeli nem minősített pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékeit a 266. cikk szerinti belső értékelési módszerrel, ha teljesülnek az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek.

Amennyiben valamely intézmény megkapta az e cikk (2) bekezdése szerinti, a belső értékelési módszer alkalmazására vonatkozó engedélyt és egy ABCP-programbeli vagy ABCP-ügyletbeli valamely adott pozícióra kiterjed az engedély hatálya, az intézménynek e módszert kell alkalmaznia az adott pozíció kockázattal súlyozott kitettségértékének kiszámítására.

- (2) Az illetékes hatóságoknak az intézmények számára egyértelműen meghatározott alkalmazási körön belül engedélyezniük kell a belső értékelési módszer alkalmazását, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírokban levő összes pozíció minősített pozíció;
 - b) a pozíció hitelminőségének belső értékelési módszere egy vagy több külső hitelminősítő intézet nyilvánosan hozzáférhető, alapul szolgáló kitettségek által fedezett értékpapírosítási típusú értékpapírosítási pozíciók minősítésére vonatkozó értékelési módszereit tükrözi;
 - c) az ABCP-program keretében kibocsátott kereskedelmi értékpapírt elsősorban harmadik fél befektetők számára bocsátják ki;
 - d) az intézmény belső értékelési eljárása legalább annyira konzervatív, mint azoknak a külső hitelminősítő intézeteknek a nyilvánosan hozzáférhető értékelései, amelyek külső minősítést adtak az ABCP-program során kibocsátott kereskedelmi értékpapírokra vonatkozóan, különös tekintettel a stressztényezőkre és egyéb releváns számszerű elemekre;
 - e) az intézmény belső értékelési módszere figyelembe veszi az ABCP-program kereskedelmi értékpapírjait minősítő külső hitelminősítő intézetek által nyilvánosságra hozott valamennyi vonatkozó minősítési módszert, és a külső hitelminősítő intézetek hitelminősítésének megfelelő minősítési kategóriákat tartalmaz. Az intézménynek belső nyilvántartásaiban dokumentálnia kell az arra vonatkozó magyarázatot, hogy az e pontban meghatározott követelmények milyen módon teljesülnek, és rendszeresen frissítenie kell ezt a dokumentumot;

- f) az intézmény a belső minősítési módszert belső kockázatkezelési célra is alkalmazza, beleértve a döntéshozatali, vezetői információs és a belső tőkeallokációs folyamatokat is;
- g) belső vagy külső auditorok, külső hitelminősítő intézet vagy az intézmény belső hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei rendszeresen felülvizsgálják a belső értékelési folyamatot, valamint az intézmény ABCP-programban vagy ABCP-ügyletben meglévő kitettségeinek hitelminőségére vonatkozó belső értékelések minőségét;
- h) az intézmény folyamatosan nyomon követi belső minősítéseinek teljesítményét a belső értékelési módszer teljesítményének értékelése érdekében, és a módszert szükség szerint módosítja, ha a kitettségek teljesítménye rendszeresen eltér a belső minősítések által jelzettől;
- i) az ABCP-program a program kezelőjének szóló iránymutatás formájában hitelezési és forrásgazdálkodási feltételeket tartalmaz, legalább a következőkre vonatkozóan:
 - i. a j) pont szerinti értékpapírosítási kritériumok;
 - ii. a likviditási hitelkeretektől és a hitelminőség-javításból adódó kitettségek típusa és pénzübeli értéke;
 - iii. az ABCP-programban vagy ABCP-ügyletben lévő értékpapírosítási pozíciók közötti veszteségmegoszlás;

- iv. az átruházott eszközöknek az eszközöket eladó személytől való jogi és gazdasági szempontból történő elkülönítése;
- j) az ABCP-program értékpapírosítási kritériumai keretében rendelkezni kell legalább a következőkről:
 - i. a lényegesen késedelmes vagy nemteljesítő eszközök megvásárlásának kizárása;
 - ii. az egy kötelezettre vagy földrajzi területre vonatkozó túlzott koncentráció korlátozása; és
 - iii. a megvásárolni kívánt eszközök futamidejének korlátozása;
- k) az eszközt eladó hitelkockázati és üzleti profiljának elemzése, ami kiterjed legalább a következőkre:
 - i. az eladó múltbeli és jövőbeli várható pénzügyi teljesítménye;
 - ii. az eladó aktuális piaci pozíciója és jövőbeli várható versenyképessége;
 - iii. az eladó tőkeszerkezete, pénzáramlása, kamatfedezete és adósságminősítése; és
 - iv. az eladó hitelezési feltételei, adósságszolgálati képessége és beszédési folyamatai;

- l) az ABCP-program rendelkezik olyan beszedési szabályzatokkal és folyamatokkal, amelyek figyelembe veszik a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó működési képességét és hitelminőségét, valamint olyan jellemzőkkel, amelyek csökkentik az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó teljesítményével összefüggő kockázatot. E pont alkalmazásában a teljesítménnyel összefüggő kockázatok csökkenthetők az eladó vagy hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó aktuális hitelminőségén alapuló olyan kiváltó feltételek alkalmazásával, amelyek révén megelőzhető, hogy az eladó vagy a hitelkezeléssel kapcsolatos szolgáltatásnyújtó fizetéseképtelensége esetén az ABCP-program ne férjen hozzá az őt megillető forrásokhoz;
- m) az ABCP-program által megvásárolható eszközök halmazára vonatkozó összesített veszteségbecslés figyelembe veszi az összes potenciális kockázatforrást, például a hitelkockázatot és a felhígulási kockázatot;
- n) amennyiben az eladó által biztosított hitelminőség-javítás mértéke csak a hitellel kapcsolatos veszteségen alapul, és a felhígulási kockázat az adott eszközhalmaz esetében jelentős, az ABCP-program különálló, a felhígulási kockázatra vonatkozó tartalékot foglal magában;
- o) a szükséges hitelminőség-javítási szint meghatározásakor az ABCP-program több évnyi múltbeli információt vesz figyelembe, beleértve a veszteségeket, késedelmeket, a felhígulást és a követelések forgási sebességét;
- p) az alapul szolgáló portfólió potenciális hitelminőség-romlásának mérséklése érdekében az ABCP-program a kitettségek megvásárlására vonatkozó strukturális elemeket tartalmaz. Ilyen elem lehet például egy kifejezetten az adott kitettségalmazatra érintő, bizonyos feltételek fennállása esetén a további értékpapír-kibocsátást meggátoló vagy a meglévő eszközállomány értékesítését kiváltó mechanizmus;

- q) az intézmény értékeli az alapul szolgáló eszközhalmaz jellemzőit, például hitelbírálati pontszámának súlyozott átlagát, és megállapítja az egy kötelezettre vagy egy földrajzi területre vonatkozó koncentrációt, valamint az eszközhalmaz granularitását.
- (3) Amennyiben az intézmény belső ellenőrzési, hitel-felülvizsgálati vagy kockázatkezelési feladatokat ellátó szervezeti egységei végzik a (2) bekezdés g) pontjában előírt felülvizsgálatot, azoknak függetlennek kell lenniük az intézmény ABCP-programmal foglalkozó belső egységeitől, és nem állhatnak kapcsolatban ügyfelekkel.
- (4) Azok az intézmények, amelyek engedélyt kaptak a belső értékelési módszer alkalmazására, csak mindkét alábbi feltétel teljesülése esetén térhetnek vissza a belső értékelési módszer alkalmazási körébe tartozó pozíciók esetében másik módszer alkalmazásához:
- a) az intézmény az illetékes hatóság számára meggyőző módon bemutatta, hogy megfelelő indoka van egy másik módszer alkalmazásához történő visszatérésre;
 - b) az intézmény megkapta az illetékes hatóság előzetes engedélyét.

266. cikk

A kockázattal súlyozott kitettségérték kiszámítása a belső értékelési módszer szerint

- (1) A belső értékelési módszer keretében az intézménynek az ABCP-programhoz vagy ABCP-ügylethez tartozó nem minősített pozíciót belső értékelése alapján a 265. cikk (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott valamely minősítési kategóriához kell rendelnie. A pozícióhoz ugyanazt a származtatott minősítést kell hozzárendelni, mint amely a 265. cikk (2) bekezdésének e) pontja alapján az adott minősítési kategóriához tartozó hitelminősítés.
- (2) Az (1) bekezdés alapján kapott minősítésnek az első hozzárendelés időpontjában legalább befektetési vagy annál jobb minősítésnek kell lennie, és azt a kockázattal súlyozott kitettségérték 263. vagy adott esetben 264. cikk szerinti kiszámítása céljából külső hitelminősítő intézet által adott, figyelembe vehető hitelminősítésnek kell tekinteni.

4. alszakasz

Az értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó felső határok

267. cikk

Előresorolt értékpapírosítási pozíciók esetében alkalmazandó maximális kockázati súly: az alapul szolgáló kitettségeket figyelembe vevő („look through”) megközelítés

- (1) Amennyiben az intézmény mindenkor ismeri az alapul szolgáló kitettségek összetételét, az előresorolt értékpapírosítási pozícióhoz olyan maximális kockázati súlyt rendelhet, amely egyenlő az alapul szolgáló kitettségekre alkalmazandó, kitettséggel súlyozott azon átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne alkalmazandó, ha az alapul szolgáló kitettségeket nem értékpapírosították volna.

- (2) Alapul szolgáló kitettségek olyan halmazai esetében, amelyekre az intézmény kizárólag a sztenderd módszert vagy az IRB módszert alkalmazza, az előresorolt értékpapírosítási pozíció maximális kockázati súlya egyenlő azon kitettséggel súlyozott átlagos kockázati súllyal, amely akkor lenne a 2. vagy a 3. fejezet szerint alkalmazandó az alapul szolgáló kitettségekre, ha azokat nem értékpapírosították volna.

Vegyes halmazok esetében a maximális kockázati súlyt a következőképpen kell kiszámítani:

- a) amennyiben az intézmény a SEC-IRBA-t alkalmazza, az alapul szolgáló halmaz sztenderd módszerhez tartozó részéhez és IRB módszerhez tartozó részéhez külön-külön hozzá kell rendelni a vonatkozó módszer szerinti megfelelő kockázati súlyt;
 - b) ha az intézmény a SEC-SA-t vagy a SEC-ERBA-t alkalmazza, az előresorolt értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó maximális kockázati súlynak egyenlőnek kell lennie az alapul szolgáló kitettségek sztenderd módszer szerinti kockázati súlyának súlyozott átlagával.
- (3) E cikk alkalmazásában az IRB módszer szerint, a 3. fejezetnek megfelelően alkalmazandó kockázati súly magában foglalja:
- a) a várható veszteségek 12,5-del megszorzott összegének
 - b) az alapul szolgáló kitettségek kitettségi értékéhez viszonyított arányát.
- (4) Amennyiben az (1) bekezdésnek megfelelően kiszámított maximális kockázati súly alacsonyabb kockázati súlyt eredményez, mint a kockázati súlyokra vonatkozóan értelemszerűen a 259–264. cikkben meghatározott alsó határ, az előbbit kell alkalmazni.

- (1) A SEC-IRBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező, szponzor vagy más intézmény, vagy a SEC-SA-t, illetőleg a SEC-ERBA-t használó értékpapírosítást kezdeményező vagy szponzor intézmény az általa tartott értékpapírosítási pozícióra azzal a tőkekövetelménnyel egyenlő maximális tőkekövetelményt alkalmazhat, amelyet a 2. vagy a 3. fejezetnek megfelelően úgy számítanak ki az alapul szolgáló kitettségekre, mintha azokat nem értékpapírosították volna. E cikk alkalmazásában az IRB módszer szerinti tőkekövetelmény a szóban forgó kitettségek 3. fejezetnek megfelelően kiszámított várható veszteségéből, valamint a váratlan veszteségek 1,06-dal megszorozott összegéből áll.
- (2) Vegyes halmazok esetében a maximális tőkekövetelményt az alapul szolgáló kitettségeknek az IRB módszer és a sztenderd módszer szerinti részére vonatkozó, az (1) bekezdésnek megfelelően számított tőkekövetelmények kitettséggel súlyozott átlagaként kell meghatározni.
- (3) A maximális tőkekövetelmény az (1) vagy a (2) bekezdésnek megfelelően kiszámított összegnek és a releváns ügyletrészsorozatokban (V) az intézmény tulajdonában lévő legnagyobb érdekeltséghányad – százalékban kifejezett és a következők szerint megállapított – értékének a szorzata:
 - a) olyan intézmény esetében, amelynek egyetlen ügyletrészsorozatban egy vagy több értékpapírosítási pozíciója van, V egyenlő az intézmény által az adott ügyletrészsorozatban tartott értékpapírosítási pozíciók névértékének az ügyletrészsorozat névértékéhez viszonyított arányával;

- b) olyan intézmény esetében, amelynek különböző ügyletrézsorozatokban van értékpapírosítási pozíciója, V egyenlő az ügyletrézsorozatokban való érdekeltséghányadok közül a legnagyobbval. E célból az egyes ügyletrézsorozatokra vonatkozó érdekeltséghányadot az a) pontnak megfelelően kell kiszámítani.
- (4) Valamely értékpapírosítási pozíció maximális tőkekövetelményének e cikk szerinti kiszámításakor az értékesítésből származó nyereség teljes összegét és az értékpapírosítási ügyletből származó hitelminőség-javító kamatrés-eszköz értékét le kell vonni az elsődleges alapvető tőkeelemekből a 36. cikk (1) bekezdésének k) pontja szerint.

5. alszakasz

Egyéb rendelkezések

269. cikk

Újra-értékpapírosítás

- (1) Újra-értékpapírosításhoz kapcsolódó pozíció esetében az intézménynek a 261. cikk szerinti SEC-SA-t kell alkalmaznia a következő módosításokkal:
- a) $W = 0$ a kitettségek alapul szolgáló halmazán belül egy értékpapírosítási ügyletrézsorozathoz kapcsolódó kitettségek esetében;
 - b) $p = 1,5$;
 - c) a kapott kockázati súly alsó határa azonban nem lehet alacsonyabb, mint 100 %.

- (2) A K_{SA} értékét az alapul szolgáló értékpapírosítási kitettségekre a 2. alszakasznak megfelelően kell kiszámítani.
- (3) A 4. alszakaszban meghatározott maximális tőkekövetelmény az újra-értékpapírosítási pozíciókra nem alkalmazható.
- (4) Amennyiben az alapul szolgáló kitettségek halmaza értékpapírosítási ügyletrészsorozatok és más típusú eszközök alkotta vegyes halmaz, a K_A paramétert a kitettségek egyes alcsoportjaira külön-külön kiszámított K_A érték kitettséggel súlyozott nominális átlagaként kell meghatározni.

270. cikk

Előresorolt pozíciók a kkv-értékpapírosításban

Az értékpapírosítást kezdeményező intézmény egy értékpapírosítási pozícióval összefüggésben a kockázattal súlyozott kitettségértéket értelemszerűen a 260., 262. vagy a 264. cikknek megfelelően számíthatja ki, amennyiben a következő feltételek teljesülnek:

- a) az értékpapírosítás adott esetben teljesíti az STS értékpapírosításra vonatkozó, az (EU) .../... rendelet⁺ 4. fejezetében megállapított követelményeket, az e rendelet 20. cikkének (1)–(6) bekezdésében szereplő rendelkezések kivételével;
- b) a pozíció előresorolt értékpapírosítási pozíciónak minősül;

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

- c) az értékpapírosítást vállalkozásokkal szembeni kitettségek halmaza fedezi, és a kitettségportfólió egyenlegét legalább 70 %-ban az 501. cikk szerinti, kkv-kkal szembeni kitettség alkotja az értékpapírosítás időpontjában, vagy rülirozó értékpapírosítás esetén abban az időpontban, amikor egy újabb kitettséget vonnak be az értékpapírosításba;
- d) az értékpapírosítást kezdeményező intézmény által nem megtartott pozíciókhoz kapcsolódó hitelkockázatot olyan garancia vagy viszontgarancia révén ruházzák át, amely teljesíti az előre nem rendelkezésre bocsátott hitelkockázati fedezettel összefüggésben a 4. fejezetben meghatározott, a hitelkockázat sztenderd módszerére vonatkozó követelményeket;
- e) a harmadik fél, amelyre a hitelkockázatot átruházzák, az alábbiak közül egy vagy több:
 - i. valamely tagállam központi kormányzata vagy központi bankja, multilaterális fejlesztési bank, nemzetközi szervezet vagy fejlesztési szervezet, és a garantőrrel vagy viszontgarantőrrel szembeni kitettség a 2. fejezet alapján 0 %-os kockázati súlyra jogosult.
 - ii. az (EU) .../... rendelet⁺ 2. cikkének 12. pontjában meghatározott intézményi befektető, feltéve hogy a garanciát vagy viszontgaranciát teljes egészében az értékpapírosítás kezdeményezőjénél készpénzletét formájában elhelyezett biztosíték fedezi.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

- (1) Amennyiben az (EU) .../... rendelet⁺ 2. fejezetében előírt követelmények bármely érdemi szempont tekintetében az intézmény gondatlansága vagy mulasztása miatt nem teljesülnek, az illetékes hatóságoknak arányos addicionális kockázati súlyt kell kiszabniuk, amely annak a kockázati súlynak legalább 250 %-a, de legfeljebb 1 250 %, amely az e rendelet 247. cikkének (6) bekezdésében és 337. cikkének (3) bekezdésében meghatározott módon alkalmazandó az érintett értékpapírosított pozíciókra. Az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó rendelkezések ismételt megsértése esetén ezen kockázati súly mértéke fokozatosan emelendő. Az illetékes hatóságoknak az (EU) .../... rendelet⁺ 6. cikkének (5) bekezdésében egyes értékpapírosítások tekintetében biztosított mentességeket azon kockázati súly csökkentése révén kell figyelembe venniük, amelyet e cikk értelmében az (EU) .../... rendelet⁺ 6. cikke (5) bekezdésének hatálya alá tartozó értékpapírosításokra vonatkozóan szabnának ki.
- (2) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki annak érdekében, hogy meg lehessen könnyíteni a felügyeleti gyakorlatoknak az (1) bekezdés végrehajtása vonatkozásában történő összehangolását, ideértve az előzetes vizsgálatra és a kockázatkezelésre vonatkozó kötelezettségek megszegése esetén hozandó intézkedéseket is. Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. január 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

4. SZAKASZ

KÜLSŐ HITELMINŐSÍTÉS

270b. cikk

Külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítések felhasználása

Az intézmények csak abban az esetben alkalmazhatnak hitelminősítést az értékpapírosítási pozíciók kockázati súlyának e fejezet szerinti meghatározásához, ha a hitelminősítést egy külső hitelminősítő intézet bocsátotta ki vagy hagyta jóvá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban.

270c. cikk

A külső hitelminősítő intézetek hitelminősítései által teljesítendő követelmények

A kockázattal súlyozott kitettségértékek 3. szakasz szerinti számítása céljából az intézmények csak akkor használhatják külső hitelminősítő intézetek hitelminősítéseit, amennyiben az alábbi feltételek mindegyike teljesül:

- a) nincs eltérés a hitelminősítés által figyelembe vett fizetési típusok és azon fizetési típusok között, amelyre a kérdéses értékpapírosítási pozíciót létrehozó szerződés szerint az intézmény jogosult;

- b) a külső hitelminősítő intézet közzéteszi a hitelminősítéseket, valamint a veszteség- és pénzáramlás-elemzésekre, a minősítéseknek az alapul szolgáló minősítési feltételezések változásaira, többek között az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változására való érzékenysége, továbbá az 1060/2009/EK rendelettel összhangban az eljárásokra, a módszertanokra, a kiinduló feltételezésekre és a minősítéseket alátámasztó legfőbb szempontokra vonatkozó információkat. E pont alkalmazásában az információt akkor kell nyilvánosan elérhetőnek tekinteni, ha azt hozzáférhető formátumban hozzák nyilvánosságra. Nem minősül nyilvánosan elérhetőnek az olyan tájékoztatás, amelyet csak korlátozott körben tesznek hozzáférhetővé;
- c) a hitelminősítések szerepelnek a külső hitelminősítő intézetek átmenetmátrixában is;
- d) a hitelminősítések sem részben, sem egészben nem alapulnak a maga az intézmény által biztosított, előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson. Amennyiben valamely pozíció egészben vagy részben előre nem rendelkezésre bocsátott támogatáson alapul, az intézménynek az e pozícióhoz tartozó kockázattal súlyozott kitettségérték 3. szakasz szerinti kiszámítása tekintetében a szóban forgó pozíciót úgy kell tekintenie, mintha azt nem minősítették volna;
- e) a külső hitelminősítő intézet vállalta, hogy magyarázatokat tesz közzé arról, hogy az alapul szolgáló kitettségek teljesítményének változása miként befolyásolja a hitelminősítést.

270d. cikk

Hitelminősítések alkalmazása

- (1) Az intézmény dönthet úgy, hogy egy vagy több külső hitelminősítő intézetet jelöl ki (a továbbiakban: kijelölt külső hitelminősítő intézet), és az ezek által készített hitelminősítéseket használja a kockázattal súlyozott kitettségérték e fejezet szerinti kiszámításához.

- (2) Az intézménynek az értékpapírosítási pozícióira vonatkozó hitelminősítéseket következetesen és nem szelektív módon kell használnia, és e célból teljesítenie kell a következő előírásokat:
- a) az intézmény nem teheti meg, hogy az egyes ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira egy adott külső hitelminősítő intézet hitelminősítését, más ügyletrészsorozatokba tartozó pozícióira – akár minősítette azokat ez a külső hitelminősítő intézet, akár nem – pedig egy másik külső hitelminősítő intézet hitelminősítését alkalmazza egyazon értékpapírosításon belül;
 - b) abban az esetben, ha egy pozíció két különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, az intézménynek a kedvezőtlenebb hitelminősítést kell alkalmaznia;
 - c) abban az esetben, ha egy pozíció három vagy annál több különböző kijelölt külső hitelminősítő intézet által készített hitelminősítéssel rendelkezik, a két legkedvezőbb hitelminősítést kell alkalmazni. Ha a két legkedvezőbb minősítés eltérő, akkor a kettő közül a kedvezőtlenebbet kell alkalmazni;
 - d) az intézmények nem szorgalmazhatják aktívan a kedvezőtlenebb hitelminősítések visszavonását.
- (3) Amennyiben egy értékpapírosítás alapjául szolgáló kitettségek a 4. fejezetnek megfelelően teljes vagy részleges elismert hitelkockázati fedezetben részesülnek, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, akkor az intézménynek az ezen hitelminősítéshez tartozó kockázati súlyt kell alkalmaznia. Amennyiben az e bekezdésben említett hitelkockázati fedezet a 4. fejezet alapján nem ismerhető el, a hitelminősítést nem lehet figyelembe venni, és az értékpapírosítási pozíciót nem minősítettként kell kezelni.

- (4) Amennyiben egy értékpapírosítási pozíció a 4. fejezetnek megfelelően elismert hitelkockázati fedezetben részesül, és e fedezet hatását a kijelölt külső hitelminősítő intézet az értékpapírosítási pozíció hitelminősítésében figyelembe veszi, az intézménynek úgy kell kezelnie az értékpapírosítási pozíciót, mintha azt nem minősítették volna, és a kockázattal súlyozott kitettségértéket a 4. fejezetnek megfelelően kell kiszámítania.

270e. cikk

Értékpapírosítással kapcsolatos megfeleltetés

Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az e fejezetben meghatározott hitelminőségi besorolásoknak és a külső hitelminősítő intézetek megfelelő hitelminősítéseinek objektív és következetes egymásnak való megfeleltetésére. E célból az EBH-nak mindenekelőtt:

- a) különbséget kell tennie az egyes minősítések által kifejezett relatív kockázati fokozatok között;
- b) olyan kvantitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a nemteljesítési vagy veszteségráták, továbbá az egyes külső hitelminősítő intézetek különböző eszközosztályokra vonatkozó hitelminősítéseinek múltbeli teljesítménye;
- c) olyan kvalitatív tényezőket kell figyelembe vennie, mint a külső hitelminősítő intézet által minősített ügyletek köre, az alkalmazott módszertan és a hitelminősítések tartalma, különösen pedig azt, hogy ezek az értékelések a várható veszteséget vagy az „első” veszteséget, valamint a kamatok időben történő fizetését vagy a végső kamatfizetést veszik-e figyelembe;
- d) törekednie kell arra, hogy az olyan értékpapírosítási pozíciók, amelyekre vonatkozóan a külső hitelminősítő intézetek által készített hitelminősítések alapján ugyanazokat a kockázati súlyokat alkalmazzák, valóban egyenlő mértékű hitelkockázatnak legyenek kitéve.

Az EBH az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottsághoz.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.”.

10. A 337. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„337. cikk

Az értékpapírosított eszközök szavatolótőke-követelménye

- (1) Az intézménynek a kereskedési könyvben levő értékpapírosítási pozíciót jelentő eszközök tekintetében a 327. cikk (1) bekezdése szerint kiszámított nettó pozíciókat azon kockázati súly 8 %-ával kell súlyoznia, amelyet a nem kereskedési könyvi pozíciójára alkalmazna a II. cím 5. fejezete 3. szakaszának megfelelően.
- (2) A kockázati súlyoknak az (1) bekezdés alkalmazásában történő meghatározásakor a PD-re és az LGD-re vonatkozó becslések meghatározhatók valamely intézmény belső, járulékos nemteljesítési és átminősítési kockázati modelléből (IRC-modell) nyert becslések alapján, amennyiben az adott intézmény engedélyt kapott a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok egyedi kockázatára vonatkozó belső modell használatára. Ez utóbbi, alternatív számítási módszer csak az illetékes hatóságok engedélyének függvényében alkalmazható – az engedélyt meg kell adni, ha a becslések megfelelnek az IRB módszer II. cím 3. fejezetében meghatározott mennyiségi követelményeinek.

Az 1093/2010/EU rendelet 16. cikkével összhangban az EBH iránymutatást bocsát ki az IRB-modelleken alapuló PD- és LGD-bebecslések bemeneti adatként való felhasználásáról.

- (3) A 247. cikk (6) bekezdésével összhangban addicionális kockázati súly tárgyat képező értékpapírosítási pozíciók esetében a teljes kockázati súly 8 %-át kell alkalmazni.
- (4) Az intézménynek az egyedi kockázathoz kapcsolódó szavatolótőke-követelmény kiszámításához – a 338. cikk (4) bekezdése szerint kezelt értékpapírosítási pozíciók kivételével – összegeznie kell az (1), (2) és (3) bekezdés alkalmazásából eredő súlyozott pozícióit, tekintet nélkül arra, hogy azok hosszúak vagy rövidek-e.
- (5) Amennyiben egy hagyományos értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázátátruházás 244. cikk szerinti feltételeit, az intézménynek az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettséget úgy kell bevonnia a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna.

Amennyiben egy szintetikus értékpapírosításban az azt kezdeményező intézmény nem teljesíti a jelentős kockázátátruházás 245. cikk szerinti feltételeit, az intézménynek az értékpapírosítás valamennyi alapul szolgáló kitettséget úgy kell bevonnia a szavatolótőke-követelmény kiszámításába, mintha azokat nem értékpapírosították volna, és a hitelkockázati fedezet szempontjából figyelmen kívül kell hagynia a szintetikus értékpapírosítás hatását.”.

11. Az ötödik részt el kell hagyni, és az ötödik részre való valamennyi hivatkozást az (EU) .../... rendelet⁺ 2. fejezetére való hivatkozásként kell értelmezni.

12. A 457. cikk c) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„c) „az értékpapírosítás 242–270a. cikkben rögzített szavatolótőke-követelményei;”.

13. A 462. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„462. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit e cikk tartalmazza.

(2) A 244. cikk (6) bekezdésében és a 245. cikk (6) bekezdésében, valamint a 456–460. cikkben említett, Bizottság részére adott felhatalmazás 2013. június 28-tól határozatlan időtartamra szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 244. cikk (6) bekezdésében és a 245. cikk (6) bekezdésében, valamint a 456–460. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott vonatkozó felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályos, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

⁺ HL: kérjük, illesszék be a 2015/0226(COD) dokumentumban szereplő rendelet sorszámát.

- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 244. cikk (6) bekezdése és a 245. cikk (6) bekezdése, valamint a 456–460. cikk szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról történő értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emel ellene kifogást, illetve ha az említett határidő lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatja a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.”.

14. A szöveg a következő cikkel egészül ki:

„519a. cikk

Jelentés és felülvizsgálat

A Bizottság 2022. január 1-jéig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé a harmadik rész II. címének 5. fejezetében foglalt rendelkezések alkalmazásáról az értékpapírosítási piacokon történt fejlemények tükrében, figyelembe véve többek között a makroprudenciális és gazdasági szempontokat is. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatnak kell kísérnie, amelyben különösen az alábbi pontokat kell értékelni:

- a) a 254. cikkben meghatározott módszer-hierarchia és az értékpapírosítási pozíciók kockázattal súlyozott kitettségértékének 258–266. cikk szerinti számítása milyen hatást gyakorol az intézményeknek az uniós értékpapírosítási piacokon végzett kibocsátási és befektetési tevékenységére;
- b) az intézkedések milyen hatást gyakorolnak az Unió, valamint a tagállamok pénzügyi stabilitására, különös tekintettel a potenciális ingatlanpiaci spekulációra és a pénzügyi intézmények közötti összekapcsoltság mértékének növekedésére;
- c) milyen intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy az értékpapírosítás finanszírozásra gyakorolt kedvező hatásának megőrzése mellett csökkenteni és ellensúlyozni lehessen az értékpapírosításnak a pénzügyi stabilitásra gyakorolt negatív hatásait, ideértve az értékpapírosítással szembeni kitettségre vonatkozó felső korlát bevezetésének lehetőségét is; és
- d) az intézkedések milyen hatásokat gyakorolnak a pénzügyi intézmények azon képességére, hogy a reálgazdaság, különösen a kis- és középvállalkozások számára fenntartható és stabil finanszírozási csatornát biztosítsanak.

A jelentésben figyelembe kell venni továbbá a szabályozás terén a nemzetközi fórumokon bekövetkezett fejleményeket is, különös tekintettel az értékpapírosításra vonatkozó nemzetközi standardokkal kapcsolatos fejleményekre.”.

2. cikk

A fennálló értékpapírosítási pozíciókra vonatkozó átmeneti rendelkezések

Azon értékpapírosítások esetében, amelyek keretében az értékpapírokat 2019. január 1-je előtt bocsátották ki, az intézményeknek 2019. december 31-ig továbbra is alkalmazniuk kell az 575/2013/EU rendeletnek a 2018. december 31-én hatályos változata harmadik része II. címe 5. fejezetében és 337. cikkében meghatározott rendelkezéseket.

E cikk alkalmazásában azon értékpapírosítások esetében, amelyek nem foglalják magukban értékpapírok kibocsátását, az „azon értékpapírosítások esetében, amelyek keretében az értékpapírokat [...] előtt bocsátották ki” hivatkozás a következőképpen értendő: „azon értékpapírosítások esetében, melyek keretében az eredeti értékpapírosítási pozíciókat [...] előtt hozták létre”.

3. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2019. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök